

Euroopa Liidu Teataja

L 162

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

51. aastakäik

21. juuni 2008

Sisukord

- I EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik

MÄÄRUSED

- Komisjoni määrus (EÜ) nr 583/2008, 20. juuni 2008, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 1
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 584/2008, 20. juuni 2008, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2160/2003 seoses ühenduse eesmärgiga vähendada *Salmonella enteritidis*'e ja *Salmonella typhimurium*'i esinemissagedust kalkunitel ⁽¹⁾ 3
- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 585/2008, 19. juuni 2008, millega Rootsi lipu all sõitvatel laevadel keelatakse tursapiüük Kattegati vetes 9

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/54/EÜ, 17. juuni 2008, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/50/EÜ ohtlike kaupade autoveo kontrollimise ühtse korra kohta seoses komisjoni rakendusvolitustega 11

★ Komisjoni direktiiv 2008/62/EÜ, 20. juuni 2008, millega sätestatakse teatavad erandid kohalike ja piirkondlike oludega kohanenud ja geneetilisest erosioonist ohustatud põllukultuuride rahvaselektsioonsortide ja sortide heakskiitmiseks ning kõnealuste rahvaselektsioonsortide ja sortide seemnete ning seemnekartuli turustamiseks ⁽¹⁾	13
★ Komisjoni direktiiv 2008/63/EÜ, 20. juuni 2008, konkurentsi kohta telekommunikatsiooni-võrgu lõppseadmete turgudel (kodifitseeritud versioon) ⁽¹⁾	20

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 586/2008/EÜ, 17. juuni 2008, millega muudetakse otsust nr 896/2006/EÜ, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel liikmesriigid tunnustavad ühepoolset teatavaid Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamislubasid oma territooriumilt läbisõiduks	27
--	----

II EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

OTSUSED

Euroopa Parlament ja nõukogu

2008/469/EÜ:

★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, 5. juuni 2008, ELi Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 26	30
--	----

Komisjon

2008/470/EÜ:

★ Komisjoni otsus, 7. mai 2008, milles käsitletakse geneetiliselt muundatud maisi (<i>Zea mays</i> L. liin T25) kasutamise ja müügi ajutist keelustamist Austrias vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/18/EÜ (teatavaks tehtud numbri K(2008) 1715 all) ⁽¹⁾	31
--	----

SOOVITUSED

Komisjon

2008/471/EÜ:

- ★ Komisjoni soovitus, 30. mai 2008, ohu vähendamise meetmete kohta järgmiste ainete puhul: trikloroetüleen, benseen ja 2-metoksü-2-metüülbutaan (TAME) (teatavaks tehtud numbri K(2008) 2271 all) ⁽¹⁾ 34

2008/472/EÜ:

- ★ Komisjoni soovitus, 30. mai 2008, ohu vähendamise meetmete kohta järgmiste ainete puhul: 2,3-epoksüpropüültrimetüülammooniumkloriid (EPTAC), (3-kloro-2-hüdroksüpropüül)trimetüülammooniumkloriid (CHPTAC) ja heksaklorotsüklopentadieen (teatavaks tehtud numbri K(2008) 2316 all) ⁽¹⁾ 37

2008/473/EÜ:

- ★ Komisjoni soovitus, 5. juuni 2008, kutseliste audiitorite ja audiitorühingute tsiviilvastutuse piiramise kohta (teatavaks tehtud numbri K(2008) 2274 all) ⁽¹⁾ 39

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 583/2008,

20. juuni 2008,

millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1580/2007 millega kehtestatakse nõukogu määruste (EÜ) nr 2200/96, (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 1182/2007 rakenduseeskirjad puu- ja köögiviljasektoris, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 138 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EÜ) nr 1580/2007 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importi-

misel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajavahemike puhul.

- (2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1580/2007 artiklis 138 osutatud kindlad impordiväärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 21. juunil 2008.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2008

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 350, 31.12.2007, lk 1.

LISA

Komisjoni 20. juuni 2008. aasta määrus, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	MA	41,8
	MK	34,1
	TR	59,0
	ZZ	45,0
0707 00 05	JO	151,2
	MK	24,1
	TR	134,5
	ZZ	103,3
0709 90 70	TR	101,1
	ZZ	101,1
0805 50 10	AR	109,6
	EG	120,2
	TR	135,6
	US	99,2
	ZA	103,7
	ZZ	113,7
0808 10 80	AR	169,1
	BR	88,0
	CL	103,6
	CN	91,0
	NZ	118,7
	US	91,0
	UY	58,3
	ZA	97,1
	ZZ	102,1
0809 10 00	IL	89,8
	TR	193,8
	US	236,6
	ZZ	173,4
0809 20 95	TR	388,7
	US	379,0
	ZZ	383,9
0809 30 10, 0809 30 90	EG	182,1
	US	191,8
	ZZ	187,0
0809 40 05	IL	121,3
	TR	131,9
	ZZ	126,6

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määrmuses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 584/2008,

20. juuni 2008,

millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2160/2003 seoses ühenduse eesmärgiga vähendada *Salmonella enteritidis*'e ja *Salmonella typhimurium*'i esinemissagedust kalkunitel

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta määrust (EÜ) nr 2160/2003 salmonella ja teiste konkreetsete toidupõhiste zoonootilise toimega mõjurite kontrolli kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 1 ja artiklit 13,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EÜ) nr 2160/2003 eesmärk on tagada õigete ja tõhusate meetmete võtmine salmonella ja muude zoonootikatajate avastamiseks ja tõrjeks tootmise, töötlemise ja turustamise kõikides asjaomastes etappides ning eriti esmatootmistasandil, et vähendada nende esinemissagedust ja nendega seotud ohtu rahvatervisele.

(2) Määruse (EÜ) nr 2160/2003 kohaselt tuleb kehtestada ühenduse eesmärk kõikide rahva tervise seisukohast oluliste salmonella serotüüpide esinemissageduse vähendamiseks kalkunite esmatootmistasandil. Vähendamine on oluline seepärast, et kõnealuse määruse kohaselt kehtestatakse alates 12. detsembrist 2010 ranged meetmed nakatunud karjast pärit värske kalkuniliha suhtes. See puudutab värsket linnuliha, sealhulgas ka kalkuniliha, mida tohib turustada inimtoiduks ainult järgmisel juhul: „*Salmonella*: 25 grammis ei leidu”.

(3) Määruses (EÜ) nr 2160/2003 on sätestatud, et ühenduse eesmärk peab hõlmama positiivsete epidemioloogiliste ühikute maksimumprotsenti ja/või positiivsete epidemioloogiliste ühikute väikseima protsentuaalse vähenemise arvandmeid, suurimat lubatud tähtaega, mille jooksul tuleb eesmärk saavutada, ja eesmärgi saavutamise tõendamiseks vajalike kontrollikavade kehtestamist. Samuti peab see vajaduse korral hõlmama rahva tervisele oluliste serotüüpide kindlaksmääramist.

(4) Määruses (EÜ) nr 2160/2003 on sätestatud, et ühenduse eesmärkide kehtestamisel võetakse arvesse olemasolevate siseriiklike meetmete rakendamisel saadud kogemusi ning olemasolevate ühenduse nõuete alusel komisjonile või Euroopa Toiduohutusametile edastatud teavet, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. novembri 2003. aasta direktiivis 2003/99/EÜ (zoonooside ja zoonootilise toimega mõjurite seire kohta) ⁽²⁾ ning eriti selle artiklis 5 sätestatud teabe raames.

(5) Määruses (EÜ) nr 2160/2003 on sätestatud, et ühenduse iga eesmärgi määramisel esitab komisjon selle eeldatavate kulude ja tulude analüüsi. Erandina võib kalkuneid käsitleva ühenduse eesmärgi kehtestamisel, mis on seotud *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'iga, kohaldada üleminekuperioodi ilma sellise analüüsita.

(6) Vastavalt komisjoni 29. septembri 2006. aasta otsusele 2006/662/EÜ (ühenduse rahalise toetuse kohta salmonella levimust kalkunite hulgas käsitleva alusuuringu teostamiseks liikmesriikides) ⁽³⁾ koguti võrdlusandmeid salmonella serotüüpide levimuse kohta liikmesriikide kalkunikarjades.

(7) Määruses (EÜ) nr 2160/2003 on sätestatud kolmeaastane üleminekuperiood, mille kestel järgitakse kalkunite suhtes seatud ühenduse eesmärki üksnes *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'i puhul. Pärast nimetatud üleminekuperioodi võidakse käsitleda ka muid rahva tervise seisukohast olulisi salmonella serotüüpe.

(8) Selleks et tõendada ühenduse eesmärgi täitmist, on käesolevas määruses vaja sätestada korrapärase proovide võtmine kalkunikarjades.

(9) Vastavalt määruse (EÜ) nr 2160/2003 artiklile 15 konsulteeriti Euroopa Toiduohutusametiga seoses kalkuneid käsitleva ühenduse eesmärgi seadmisega.

⁽¹⁾ ELT L 325, 12.12.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1237/2007 (ELT L 280, 24.10.2007, lk 5).

⁽²⁾ ELT L 325, 12.12.2003, lk 31. Direktiivi on muudetud nõukogu direktiiviga 2006/104/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 352).

⁽³⁾ ELT L 272, 3.10.2006, lk 22.

- (10) Euroopa Toiduohutusameti zoonoosiandmete kogumise töörihm kinnitas 28. aprillil 2008. aastal aruande aastatel 2006–2007 ELis kalkunikarjades salmonelloosi levimust käsitleva alusuuringu analüüsi kohta „Report on the Analysis of the baseline survey on the prevalence of *Salmonella* in flocks of turkeys in the EU, 2006–2007, Part A: *Salmonella* prevalence estimates.”
- (11) Vastavalt komisjoni 12. juuni 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 646/2007 (millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2160/2003 seoses ühenduse eesmärgiga vähendada *Salmonella enteritidis*e ja *Salmonella typhimurium*i esinemissagedust broileritel ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1091/2005)⁽¹⁾ tuleb salmonella proovi võtmiseks kalkunikarjast proove võtta vähemalt kahe paari proovivõtujalatsite/-sokkidega. Uued teaduslikud uuringud tõendavad, et ühe paari proovivõtujalatsite/-sokkide kasutamine koos tolmu proovi võtmisega on proovivõtumeetodina vähemalt sama tundlik kui kahe paari proovivõtujalatsite/-sokkide kasutamine. Seetõttu tuleks sellist proovivõtumeetodit lubada kasutada alternatiivsena ning määrust (EÜ) nr 646/2007 tuleks vastavalt muuta.
- (12) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Ühenduse eesmärk

1. Määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 4 lõikes 1 nimetatud ühenduse eesmärk *Salmonella enteritidis*e ja *Salmonella typhimurium*i vähendamiseks kalkunitel (edaspidi „ühenduse eesmärk”) on järgmine:
- a) vähendada 31. detsembriks 2012 *Salmonella enteritidis*e või *Salmonella typhimurium*iga nakatunud broilerkalkunite karjade suurimat lubatud esinemissagedust kuni 1 %ni või alla selle;
- b) vähendada 31. detsembriks 2012 *Salmonella enteritidis*e või *Salmonella typhimurium*iga nakatunud täiskasvanud aretus- kalkunite karjade suurimat lubatud esinemissagedust kuni 1 %ni või alla selle.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 20. juuni 2008

Kui liikmesriigis on alla saja aretuskalkunite või broilerkalkunite karja, siis on ühenduse eesmärk saavutada olukord, kus 31. detsembriks 2012 ei oleks positiivseid täiskasvanud aretus- kalkunite või broilerkalkunite karju rohkem kui üks.

2. Kontrollikava ühenduse eesmärgi saavutamise tõendamiseks on sätestatud lisas.

3. Komisjon soovib eesmärgi ja lisas sätestatud kontrollikava läbi vaadata saadud kogemuste põhjal 2010. aastal, mis on määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 5 lõikes 1 osutatud riiklike kontrollikavade rakendamise esimene aasta.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 646/2007 muutmine

Määruse (EÜ) nr 646/2007 lisasse lisatakse järgmised lõigud.

1) Punkti 2 lõppu:

„Alternatiivina võib pädev asutus otsustada kasutada ühte paari proovivõtujalatsite/-sokke, millega käiakse läbi 100 % kasvatushoonest, kombineerituna tolmu prooviga, mis on võetud kasvatushoone mitmest eri kohast, pindadelt, millel on nähtav kogus tolmu.”

2) Punkti 3 lõike 1 teise lõigu järel:

„Võimalusel tuleks tolmu proovi analüüsida eraldi. Siiski võib pädev asutus analüüsimise eesmärgil otsustada selle liita proovivõtujalatsite või -sokkidega.”

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 lõikeid 1 ja 3 ja artiklit 2 kohaldatakse alates 1. juulist 2008 ja artikli 1 lõiget 2 alates 1. jaanuarist 2010.

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Androulla VASSILOU

⁽¹⁾ ELT L 151, 13.6.2007, lk 21.

LISA

Kontrollikava ühenduse eesmärgi saavutamise tõendamiseks vastavalt artikli 1 lõikele 2**1. Proovide võtmise sagedus ja tingimused**

- a) Valikuraami kuuluvad kõik määruse (EÜ) nr 2160/2003 kohaldamisalasse kuuluvad broilerkalkuni ja aretuskalkuni karjad.
- b) Kalkunikarjadest võetakse proove toidukäitleja algatusel ja pädeva asutuse meetmena.
- i) Toidukäitleja algatatud proovivõtmine broilerkalkunite ja aretuskalkunite karjadest toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 2160/2003 artikli 5 lõikele 3 kolme nädala jooksul enne lindude tapamajja viimist. Tulemused kehtivad ainult kuus kuud pärast proovide võtmist, seetõttu võib olla vajalik samast karjast korduvalt proove võtta.
- ii) Toidukäitleja algatatud proovivõtmine broilerkalkunite ja aretuskalkunite karjadest toimub järgmiselt:
- tootmiskarjades: ühe päeva vanuselt, nelja nädala vanuselt ja kaks nädalat enne munemisperioodi algust või munemisüksusesse üleviimist;
 - täiskasvanud karjades: vähemalt iga kolmas nädal munemisperioodil ettevõttes või haudejaamas.
- iii) Pädev asutus võtab proove vähemalt:
- korra aastas kõikidest karjadest 10 % nendest ettevõtetest, kus on vähemalt 250 täiskasvanud aretuskalkunit vanuses 30–45 nädalat, kuid igal juhul kõikidest ettevõtetest, kus on avastatud *Salmonella enteritidis*'t või *Salmonella typhimurium*'i viimase 12 kuu jooksul, ning ettevõtetest, kus on aretuskalkunite vanavanavanavanemate, vanavanavanemate ja vanavanemate põlvkonnad; proovivõtt võib toimuda ka haudejaamas;
 - kõikidest ettevõtte karjadest, kui *Salmonella enteritidis*'t või *Salmonella typhimurium*'i on avastatud toidukäitleja haudejaamast võetud proovist või ametliku kontrolli raames nakkuse päritolu selgitamiseks;
 - korra aastas kõikidest karjadest 10 % nendest ettevõtetest, kus on vähemalt 500 broilerkalkunit, kuid igal juhul:
 - kõikidest ettevõtte karjadest, kui üks kari on toidukäitleja võetud proovide puhul andnud *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'i suhtes positiivse tulemuse, välja arvatud juhul, kui nende karjade kalkunite liha ette nähtud tööstuslikuks kuumtöötlemiseks või muuks töötlemiseks, mille puhul *Salmonella* hävib, ning
 - kõikidest ettevõtte karjadest, kui üks kari osutus *Salmonella enteritidis*'e või *Salmonella typhimurium*'i suhtes positiivseks toidukäitleja viimati võetud proovi puhul ning
 - iga kord kui pädev asutus seda vajalikuks peab.

Pädeva asutuse läbi viidud proovide võtmine võib asendada käitleja algatusel tehtavat proovide võtmist.

2. Proovivõtmise menetlus**2.1. Proovide võtmine haudejaamas**

Proovide võtmine haudejaamas toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 1003/2005 ⁽¹⁾ lisa punktis 2.2.1. sätestatule.

2.2. Proovide võtmine ettevõttes**2.2.1. Aretuskalkunid**

Proovide võtmine toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 1003/2005 lisa punktis 2.2.2. sätestatule.

⁽¹⁾ ELT L 170, 1.7.2005, lk 12.

2.2.2. Broilerkalkunid

Proove võetakse vähemalt kahe paari proovivõtujalatsite/-sokkidega. Vabapidamisel karjade puhul peaks proove võtma ainult broilerkalkunite kasvatushoone sees. Kõik proovivõtujalatsite/-sokkidega võetud proovid kogutakse üheks prooviks.

Väikestes karjades (nt vähem kui 100 kalkuniga karjades), kus ei ole võimalik kasutada proovivõtujalatsite/-sokke, sest broilerkalkunite kasvatushoonetele ei ole ligipääsu, võib asendada need käsitsi võetud proovidega – proovivõtujalatsid või -sokid tõmmatakse kinnastes kätele ja hõõrutakse nendega üle värske väljaheitega saastunud pindade, või kui see ei ole võimalik, kasutatakse mõnda muud konkreetset olukorras sobivat väljaheidest proovi võtmise meetodit.

Enne proovivõtujalatsite või -sokkide peale tõmbamist niisutatakse nende pinda lahjendusvedelikuga (0,8 % naatriumkloriid, 0,1 % steriilne deioniseeritud peptoonvesi) või steriilses vees või mõnes muus lahjendusvedelikus, mille on heaks kiitnud määruse (EÜ) nr 2160/2003 artiklis 11 osutatud riiklik tugilabor. Vältida tuleks põllumajandusettevõttest pärit vee kasutamist, mis sisaldab antimikroobikume või desinfektsioonivahendeid. Proovivõtujalatsid on soovitatav niisutada nii, et valada vedelik enne jalgatõmbamist nende sisse. Proovivõtujalatsid või -sokke võib ka autoklaavi kottides või purkides enne kasutamist lahjendusvedelikuga autoklaavida. Lahjendusvahendit saab kanda peale ka pärast seda, kui jalatsid on jalga pandud, kasutades pritsi või pesupudelit.

Tuleb tagada, et proove võetakse kõikidest hoone osadest proportsionaalsetes kogustes. Iga proovivõtujalatsi/-soki paariga võetakse proove 50 % ulatuses hoonest.

Alternatiivina võib pädev asutus otsustada kasutada ühte paari proovivõtujalatsite/-sokke, millega käiakse läbi 100 % kasvatushoonest, kombineerituna tolmuprooviga, mis on võetud kasvatushoone mitmest eri kohast, pindadelt, millel on nähtav kogus tolmu.

Pärast proovi kogumise lõpetamist eemaldatakse proovivõtujalatsid ettevaatlikult, et vältida nende küljes oleva aine kadu. Proovivõtujalatsid võib kogutud aine säilitamiseks ümber pöörata. Need pannakse kotti või nõusse ja varustatakse sildiga.

Pädev asutus juhendab toidukäitlejate koolitamist, et tagada proovivõtmenetluse nõuetekohane järgimine.

Kui pädev asutus otsustab võtta proove ettevõttes asuva karja salmonelloosi nakatumise kahtluse põhjal või mõnel muul olulisel põhjusel, viib ta vajadusel läbi lisakontrolli, et tagada, et proovide tulemusi ei mõjutaks asjaomastes kalkunikarjades kasutatud mikroobivastased ained.

Kui ei avastata *Salmonella enteritidis*'t ja *Salmonella typhimurium*'i, küll aga mikroobivastaste ainete olemasolu või bakterite kasvu pärssiv toime, loetakse seda kalkunikarja nakatunud karjaks artikli 1 lõikes 2 nimetatud ühenduse eesmärgi mõistes.

3. Proovide analüüsimine

3.1. Proovide transport ja ettevalmistamine

Võimalusel saadetakse proovid 24 tunni jooksul pärast nende kogumist kullerpostiga või kulleriga määruse (EÜ) nr 2160/2003 artiklites 11 ja 12 osutatud laboritesse. Kui proove ei saadeta 24 tunni jooksul, tuleb neid säilitada jahutatuna. Laboris tuleb proove hoida jahutatuna kuni uurimiseni, mis peab toimuma 48 tunni jooksul pärast proovi saamist ning 96 tunni jooksul alates proovi võtmisest.

Proovivõtujalatsite/-sokkide paar(id) pakitakse ettevaatlikult lahti, et vältida külgekleepunud fekaali mahapudene-mist, ja asetatakse 225 ml toatemperatuurini eelsoojendatud puhverdatud peptoonvette. Proovivõtujalatsid/-sokid peavad olema puhverdatud peptoonveega täielikult kaetud, vajadusel võib puhverdatud peptoonvett lisada.

Võimalusel tuleks tolmuproovi analüüsida eraldi. Siiski võib pädev asutus analüüsimise eesmärgil otsustada selle liita proovivõtujalatsite või -sokkidega.

Proovi täielikuks küllastamiseks segatakse ja jätkatakse kultuuri kasvatamist punktis 3.2. osutatud avastamismee-todil.

Muude proovide (nt haudejaamast võetud proovide) ettevalmistamine toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 1003/2005 lisa punktis 2.2.2. sätestatule.

Kui väljaheidete ettevalmistamisel salmonelloosi avastamiseks lepitakse kokku kasutada ISO standardeid, siis kohaldatakse proovide ettevalmistamisel neid standardeid käesolevas punktis nimetatud sätete asemel.

3.2. Avastamismeetod

Kasutada tuleb Madalmaades Bilthovenis asuva ühenduse referentlabori soovitatud meetodit salmonelloosi avastamiseks.

Meetodit kirjeldatakse ISO 6579 (2002) D lisas: „Salmonella liikide avastamine loomade väljaheites ja esmatootmistasandi proovides”. Kasutada tuleb D lisa viimast versiooni.

Selle meetodi puhul kasutatakse ainsa selektiivsöötmena pooltahket söödet (modifitseeritud pooltahke Rappaport-Vassiladise sööde, MSRV).

3.3. Serotüüpide määramine

Igast positiivsest proovist määratakse Kaufmann-White'i skeemi põhjal vähemalt ühe isolaadi serotüüp.

3.4. Muud meetodid

Kui proove võetakse toidukäitleja algatusel, siis võib käesoleva määruse lisa punktides 3.1., 3.2. ja 3.3. sätestatud proovide ettevalmistamise meetodite, avastamismeetodite ja serotüpiseerimise asemel kasutada määruse (EÜ) nr 882/2004 ⁽¹⁾ artiklis 11 sätestatud analüüsimeetodeid, kui need on tunnustatud vastavalt standardile EN/ISO 16140/2003.

3.5. Tüvede säilitamine

Laborid tagavad, et pädev asutus eraldab oma kogutud proovidest vähemalt ühe tüve asjaomase hoone ja aasta kohta ning säilitab seda võimalikuks faagitüübi kindlaksmääramiseks või antimikroobse tundlikkuse kontrollimise jaoks, kasutades kultuuride kogumise tavameetodit, mis peab tagama tüvede säilimise vähemalt 2 aastaks.

4. Tulemused ja aruandlus

4.1. *Salmonella enteritidis*e ja/või *Salmonella typhimurium*i avastamine

Labor teatab viivitamatult *Salmonella enteritidis*e ja/või *Salmonella typhimurium*i avastamisest pädevale asutusele ning edastab ettevõtte ja karja andmed.

4.2. Esinemissageduse arvutamine ühenduse eesmärgi saavutamise tõendamiseks

Ühenduse eesmärgi saavutamise tõendamisel loetakse kalkunikari nakatunuks, kui *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium* (välja arvatud vaktsiinitüved) avastatakse asjaomase karja mis tahes proovis.

Nakatunud kalkunikarja arvestatakse ainult üks kord, sõltumata proovide võtmise ja analüüside arvust, ning esitatakse aruandes ainult sel aastal, kui võeti esimene positiivse tulemuse andnud proov.

Levimust arvestatakse eraldi broilerkalkunite ja aretuskalkunite karjade puhul.

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

4.3. Iga-aastaste aruannete esitamine

Iga-aastane aruanne sisaldab järgmist:

- a) pädeva asutuse või toidukäitleja kontrollitud broilerkalkunite ja täiskasvanud aretuskalkunite karjade koguarv;
- b) *Salmonella enteritidis*-e või *Salmonella typhimurium*-iga nakatunud broilerkalkunite või aretuskalkunite karjade koguarv;
- c) kõik salmonelloosi serotüüpide isolaadid (ka muud kui *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium*) ja nakatunud karjade arv serotüübi kaupa;
- d) tulemuste selgitus, eriti erakorralistel juhtudel.

Tulemused ja muu lisateave tuleb esitada direktiivi 2003/99/EÜ ⁽¹⁾ artikli 9 lõikes 1 sätestatud arengute ja allikate aruande osana.

4.4. Lisateave

Iga kontrollitud kalkunikarja kohta peab kas riiklikul tasandil analüüsimiseks või Euroopa Toiduohutusametile taotluse korral esitamiseks olema kättesaadav vähemalt järgmine teave:

- a) pädeva asutuse või toidukäitleja võetud proovid;
- b) ajakohastatud andmed asjaomase ettevõtte kohta;
- c) ajakohastatud andmed asjaomase kasvatushoone kohta;
- d) proovivõtmise kuu.

⁽¹⁾ ELT L 325, 12.12.2003, lk 31.

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 585/2008,**19. juuni 2008,****millega Rootsi lipu all sõitvatel laevadel keelatakse tursapüük Kattegati vetes**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 26 lõiku 4,

võttes arvesse nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem, ⁽²⁾ eriti selle artikli 21 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 16. jaanuari 2008. aasta määruses (EÜ) nr 40/2008, millega määratakse 2008. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügivõimalused ning lisatingimused, mida kohaldatakse ühenduse vetes ning ühenduse kalalaevade suhtes püügipiirangutega vetes, ⁽³⁾ on sätestatud 2008. aasta kvoodid.
- (2) Komisjonile esitatud teabe kohaselt on käesoleva määruse lisas osutatud kalavaru püük samas lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvate või kõnealuses liikmesriigis registreeritud laevade puhul ammendanud 2008. aastaks eraldatud kvoodi.

- (3) Seetõttu on vaja keelata kõnealuse kalavaru püük, pardal hoidmine, ümberlaadimine ja lossimine,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

*Artikkel 1***Kvoodi ammendumine**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigile 2008. aastaks samas lisas osutatud kalavaru püügiks eraldatud kvooti käsitatakse ammendatuna alates lisas sätestatud kuupäevast.

*Artikkel 2***Keelud**

Käesoleva määruse lisas osutatud liikmesriigi lipu all sõitvatel või selles liikmesriigis registreeritud laevadel on keelatud püüda samas lisas osutatud kalavaru alates lisas sätestatud kuupäevast. Kõnealustel laevadel on keelatud pardal hoida, ümber laadida ja lossida sellist püütud kalavaru pärast kõnealust kuupäeva.

*Artikkel 3***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. juuni 2008

Komisjoni nimel
kalanduse ja merenduse peadirektor
Fokion FOTIADIS

⁽¹⁾ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 865/2007 (ELT L 192, 24.7.2007, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 261, 20.10.1993, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1967/2006 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11), viimati parandatud väljaandes ELT L 36, 8.2.2007, lk 6.

⁽³⁾ ELT L 19, 23.1.2008, lk 1.

LISA

Nr	10/T&Q
Liikmesriik	SWE
Kalavaru	COD/03AS.
Liik	Tursk (<i>Gadus morhua</i>)
Piirkond	Kattegat
Kuupäev	19.5.2008

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/54/EÜ,

17. juuni 2008,

millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/50/EÜ ohtlike kaupade autoveo kontrollimise ühtse korra kohta seoses komisjoni rakendusvolitustega

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 71,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust, ⁽¹⁾

olles konsulteerinud Regioonide Komiteega,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu direktiivis 95/50/EÜ ⁽³⁾ on sätestatud, et teatavad meetmed tuleb vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ⁽⁴⁾

(2) Otsust 1999/468/EÜ on muudetud otsusega 2006/512/EÜ, millega kehtestati kontrolliga regulatiivmenetlus üldmeetmete vastuvõtmiseks, mille eesmärk on muuta asutamislepingu artiklis 251 osutatud korras vastu võetud põhiakti vähemolulisi sätteid, muu hulgas mõningaid selliseid sätteid välja jättes või täiendades seda uute vähemoluliste sätetega.

⁽¹⁾ ELT C 44, 16.2.2008, lk 52.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 15. jaanuari 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. mai 2008. aasta otsus.

⁽³⁾ EÜT L 249, 17.10.1995, lk 35. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2004/112/EÜ (ELT L 367, 14.12.2004, lk 23).

⁽⁴⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

(3) Et kontrolliga regulatiivmenetlus oleks kohaldatav õigusaktide suhtes, mis on vastu võetud asutamislepingu artiklis 251 osutatud korras ja mis on juba jõustunud, peab neid õigusakte vastavalt otsust 2006/512/EÜ käsitlevale Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni avaldusele ⁽⁵⁾ kohandama kooskõlas kehtivate menetlustega.

(4) Komisjonile tuleks eelkõige anda volitus kohandada direktiivi 95/50/EÜ lisasid teaduse ja tehnika arenguga. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta direktiivi 95/50/EÜ vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

(5) Seepärast tuleks direktiivi 95/50/EÜ vastavalt muuta.

(6) Kuna direktiivi 95/50/EÜ käesoleva direktiiviga tehtavad muudatused on tehnilist laadi ja käsitlevad üksnes komiteemenetlust, ei pea liikmesriigid neid üle võtma. Seetõttu ei ole vaja kehtestada ülevõtmisähteid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Muudatused

Direktiivi 95/50/EÜ artiklid 9a ja 9b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9a

Komisjon kohandab lisasid teaduse ja tehnika arenguga käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkondades, et võtta eelkõige arvesse direktiivi 94/55/EÜ muudatusi. Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu vastavalt artikli 9b lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

⁽⁵⁾ ELT C 255, 21.10.2006, lk 1.

Artikkel 9b

1. Komisjoni abistab direktiivi 94/55/EÜ artikli 9 kohaselt moodustatud ohtlike kaupade veo komitee.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.”

*Artikkel 2***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 3***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 17. juuni 2008

Euroopa Parlamendi nimel

president

H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel

eesistuja

J. LENARČIČ

KOMISJONI DIREKTIIV 2008/62/EÜ,

20. juuni 2008,

millega sätestatakse teatavad erandid kohalike ja piirkondlike oludega kohanenud ja geneetilisest erosioonist ohustatud põllukultuuride rahvaselektsoonsortide ja sortide heakskiitmiseks ning kõnealuste rahvaselektsoonsortide ja sortide seemnete ning seemnekartuli turustamiseks

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/57/EÜ õli- ja kiutaimede seemne turustamise kohta, ⁽⁶⁾ eriti selle artikli 27 lõike 1 punkti b,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

ning arvestades järgmist:

võttes arvesse nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiivi 66/401/EMÜ söödakultuuride seemne turustamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 22a lõike 1 punkti b,

võttes arvesse nõukogu 14. juuni 1966. aasta direktiivi 66/402/EMÜ teraviljaseemne turustamise kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 22a lõike 1 punkti b,

võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/53/EÜ ühise põllumajandustaimesortide kataloogi kohta, ⁽³⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 6, artikli 20 lõiget 2 ja artiklit 21,

võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/54/EÜ peediseemne turustamise kohta, ⁽⁴⁾ eriti selle artikli 30 lõike 1 punkti b,

võttes arvesse nõukogu 13. juuni 2002. aasta direktiivi 2002/56/EÜ seemnekartuli turustamise kohta, ⁽⁵⁾ eriti selle artikli 10 lõiget 1 ja artikli 27 lõike 1 punkti b,

(1) Viimastel aastatel on üha olulisemaks muutunud bioloogilise mitmekesisuse ja taimede geneetiliste ressursside säilitamise küsimus, nagu näitavad mitmesugused rahvusvahelised ja ühenduse tasandi sündmused. Olgu näitena mainitud nõukogu 25. oktoobri 1993. aasta otsus 93/626/EMÜ bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni sõlmimise kohta, ⁽⁷⁾ nõukogu 24. veebruari 2004. aasta otsus 2004/869/EÜ toidu ja põllumajanduse taimede geneetilisi ressursse käsitleva rahvusvahelise lepingu sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel, ⁽⁸⁾ nõukogu 24. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 870/2004, millega kehtestatakse ühenduse programm põllumajanduse geneetiliste ressursside säilitamise, kirjeldamise, kogumise ja kasutamise kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1467/94, ⁽⁹⁾ ja nõukogu 20. septembri 2005. aasta määrus (EÜ) nr 1698/2005 Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta. ⁽¹⁰⁾ Kõnealuste küsimuste arvessevõtmiseks tuleks kehtestada erinõuded vastavalt põllukultuuride seemnete turustamist reguleerivatele ühenduse õigusaktidele, täpsemalt direktiividele 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/56/EÜ ja 2002/57/EÜ.

(2) Et tagada taimede geneetiliste ressursside säilitamist *in situ*, tuleks kasvatada ja turustada rahvaselektsoonsorte ja sorte, mis on kohanenud kohalike ja piirkondlike oludega ning mida ohustab geneetiline erosioon (edaspidi „säilitussordid“) isegi siis, kui need ei vasta sortide heakskiitmise ning seemnete ja seemnekartuli turustamise üldnõuetele. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks tuleb kehtestada erandid säilitussortide heakskiitmiseks, riiklikesse põllukultuuride kataloogidesse kandmiseks ning nimetatud sortide seemnete ja seemnekartuli tootmiseks ja turustamiseks.

⁽¹⁾ EÜT 125, 11.7.1966, lk 2298/66. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2007/72/EÜ (ELT L 329, 14.12.2007, lk 37).

⁽²⁾ EÜT 125, 11.7.1966, lk 2309/66. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/55/EÜ (ELT L 159, 13.6.2006, lk 13).

⁽³⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1829/2003 (ELT L 268, 18.10.2003, lk 1).

⁽⁴⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 12. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/117/EÜ (ELT L 14, 18.1.2005, lk 18).

⁽⁵⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 60. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2005/908/EÜ (ELT L 329, 16.12.2005, lk 37).

⁽⁶⁾ EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/117/EÜ.

⁽⁷⁾ EÜT L 309, 13.12.1993, lk 1.

⁽⁸⁾ ELT L 378, 23.12.2004, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT L 162, 30.4.2004, lk 18.

⁽¹⁰⁾ ELT L 277, 21.10.2005, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 146/2008 (ELT L 46, 21.2.2008, lk 1).

- (3) Kõnealused erandid peaksid käsitlema olulisi sordi heakskiitmise nõudeid ja menetlusnõudeid, mis on sätestatud komisjoni 6. oktoobri 2003. aasta direktiivis 2003/90/EÜ, millega kehtestatakse rakendusmeetmed nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ artikli 7 kohaldamiseks teatavate põllumajandustaimesortide kontrollimisel minimaalselt hõlmataivate tunnuste ja kontrollimise miinimumtingimuste osas. ⁽¹⁾
- (4) Liikmesriikidele tuleks eelkõige anda õigus võtta ise vastu sätteid, mis käsitlevad eristatavust, püsivust ja ühtlikkust. Kõnealused eristatavust ja püsivust käsitlevad sätted peaksid põhinema vähemalt omadustel, mis on loetletud tehnilises küsimustikus, mille taotleja täidab, kui ta esitab sordi heakskiitmise taotluse, nagu on sätestatud direktiivi 2003/90/EÜ I ja II lisas. Kui ühtlikkust hinnatakse mittesordiehtsate taimede põhjal, peaksid sätted ühtlikkuse kohta põhinema kindlaks määratud normidel.
- (5) Tuleks kehtestada menetlusnõuded, mille kohaselt võib sordi heaks kiita ametliku kontrollita. Lisaks on seoses sordinimedega vaja sätestada teatud erandid nõuetest, mis on sätestatud direktiivis 2002/53/EÜ ja komisjoni 4. mai 2000. aasta määruses (EÜ) nr 930/2000, millega kehtestatakse rakenduseeskirjad seoses põllumajandustaimesortide ja köögiviljasortide nimede sobivusega. ⁽²⁾
- (6) Seoses säilitussortide seemnete ja seemnekartuli tootmise ning turustamise jaoks tuleks kehtestada erand ametlikust sertifitseerimisest.
- (7) Tagamaks, et säilitussortide seemnete ja seemnekartuli turustamine toimuks taimede geneetiliste ressursside säilimise kontekstis, tuleks ette näha piirangud, eelkõige seoses päritolupiirkonnaga. Et aidata kaasa nende sortide säilitamisele *in situ* ja jätkusuutlikule kasutamisele, peaks liikmesriikidel olema võimalus kiita heaks täiendavaid piirkondi, kus võib turustada seemnekoguseid, mis on jäänud üle asjaomase sordi säilimiseks tema päritolupiirkonnas vajalikust kogusest, tingimusel, et need täiendavad piirkonnad on looduslike ja poollooduslike kasvu-kohtade poolset päritolupiirkonnaga võrreldavad. Tagamaks, et säiliks seos päritolupiirkonnaga, ei tohiks seda võimalust kohaldada, kui liikmesriik on heaks kiitnud täiendavad seemnetootmispiirkonnad.
- (8) Tuleks määrata turustamise maksimumkogused iga säilitussordi kohta liigi piires ja kõikide säilitussortide üldkogus liigi piires. Et tagada kõnealustest kogustest kinnipidamine, peaksid liikmesriigid nõudma, et tootjad teataksid säilitussortide kogused, mida nad kavatsevad toota, ja eraldama tootjatele kogused.
- (9) Asjakohaste pitseerimis- ja märgistusnõuete abil tuleks tagada seemnete ja seemnekartuli jälgitavus.
- (10) Et tagada käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade nõuetekohane kohaldamine, tuleks korraldada seemnekasvatuse seiret, analüüsida seemneid ja teha ametlikku järelkontrolli. Tarnijad peaksid teatama liikmesriikidele ja liikmeriigid omakorda komisjonile turuleviidud säilitussortide seemnete kogused.
- (11) Kolme aasta pärast peaks komisjon hindama, kas käesolevas direktiivis ette nähtud meetmed, eelkõige koguselisi piiranguid käsitlevad sätted, on tõhusad.
- (12) Käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmed on kooskõlas alalise põllumajanduse, aianduse ja metsanduse seemnete ja paljundusmaterjali komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

1. Seoses direktiividega 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/54/EÜ, 2002/56/EÜ ja 2002/57/EÜ hõlmatud põllukultuuride sortidega sätestatakse käesolevas direktiivis teatud erandid, mis on seotud taimede geneetiliste ressursside *in situ* säilitamise ja jätkusuutliku kasutamisega kasvatamise ja turustamise kaudu:

a) kohalike ja piirkondlike oludega kohanenud ja geneetilisest erosioonist ohustatud rahvaselektioonsortide ja sortide heakskiitmisel riiklikesse põllukultuuride kataloogidesse kandmiseks vastavalt direktiivile 2002/53/EÜ;

⁽¹⁾ ELT L 254, 8.10.2003, lk 7. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2007/48/EÜ (ELT L 195, 27.7.2007, lk 29).

⁽²⁾ EÜT L 108, 5.5.2000, lk 3. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 920/2007 (ELT L 201, 2.8.2007, lk 3).

- b) kõnealuste rahvaselektsioonsortide ja sortide seemnete ning seemnekartuli turustamiseks.

2. Kui käesolevas direktiivis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse direktiive 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/53/EÜ, 2002/54/EÜ, 2002/56/EÜ ja 2002/57/EÜ.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „säilitamine *in situ*” – geneetilise materjali säilitamine tema loomulikus keskkonnas ja kultuurtaimeliikide puhul põllu-majanduskeskkonnas, kus on välja kujunenud nende eriomadused;
- b) „geneetiline erosioon” – sama liigi populatsioonide või sortide geneetilise mitmekesisuse kadumine aja jooksul või liigi geneetilise baasi kitsenemine inimtegevuse või keskkonnamuutuste tõttu;
- c) „rahvaselektsioonsort” – taimeliikide populatsioonid või kloonid, mis on kohanenud oma piirkonna keskkonnaoludega;
- d) „seemned” – seemned ja seemnekartul, v.a juhul, kui seemnekartul on sõnaselgelt välja jäetud.

II PEATÜKK

SÄILITUSSORTIDE HEAKSKIITMINE

Artikkel 3

Säilitussort

Liikmesriigid võivad artikli 1 lõike 1 punktis a nimetatud rahvaselektsioonsordid ja sordid riiklikesse põllukultuuride kataloogidesse kandmiseks heaks kiita tingimusel, et on täidetud artiklites 4 ja 5 sätestatud nõuded. Kõnealused rahvaselektsioonsordid või sordid kantakse ühisesse põllukultuuride kataloogi „säilitussortidena”.

Artikkel 4

Sisulised nõuded

1. Et artikli 1 lõike 1 punktis a nimetatud rahvaselektsioonsorti või sorti käsitataks säilitussordina, peab see huvi pakkuma taimede geneetiliste ressursside säilitamise seisukohast.

2. Erandina direktiivi 2003/90/EÜ artikli 1 lõikest 2 võivad liikmesriigid ise vastu võtta sätteid, mis käsitlevad säilitussortide eristatavust, püsivust ja ühtlikkust.

Sellisel juhul tagavad nad, et eristatavuse ja püsivuse puhul kohaldatakse vähemalt näitajaid, millele on osutatud järgmistes dokumentides:

- a) tehnilised küsimustikud, mis on seotud direktiivi 2003/90/EÜ I lisas nimetatud Ühenduse Sordiameti (CPVO) suunistega, mida kohaldatakse kõnealuse liigi suhtes, või
- b) direktiivi 2003/90/EÜ II lisas nimetatud Rahvusvahelise Uute Taimesortide Kaitse Liidu (UPOV) suuniste tehnilised küsimustikud, mida kohaldatakse kõnealuse liigi suhtes.

Ühtlikkuse hindamisel kohaldatakse direktiivi 2003/90/EÜ.

Kui ühtlikkust hinnatakse mittesordiechtsate taimede põhjal, tuleb kohaldada populatsioonistandardit 10 % usutavuse läve 90 % juures.

Artikkel 5

Menetlusnõuded

Erandina direktiivi 2002/53/EÜ artikli 7 lõike 1 esimesest lausest ei ole ametlik katsetuskontroll vajalik, kui säilitussordi heakskiitmise kohta otsuse tegemiseks piisab järgmisest teabest:

- a) säilitussordi kirjeldus ja sordinimi;
- b) mitteametlike katsete tulemused;
- c) kasvatamise, paljundamise ja kasutamise käigus omandatud praktiliste kogemuste põhjal saadud teadmised, millest taotleja on liikmesriigile teatanud;
- d) muu teave ja eelkõige see, mis on pärit taimede geneetiliste ressurssidega tegelevatelt asutustelt või liikmesriigis selleks tunnustatud organisatsioonidelt.

Artikkel 6

Heakskiitmisest keeldumine

Säilitussorti ei kanta riiklikku põllukultuuride kataloogi, kui:

- a) see on juba kantud ühisesse põllukultuuride kataloogi muu kui „säilitussordina” või on välja arvatud ühisest põllukultuuride kataloogist viimase kahe aasta jooksul või viimase kahe aasta jooksul pärast direktiivi 2002/53/EÜ artikli 15 lõikes 2 ette nähtud aja möödumist või
- b) see on võetud nõukogu määruses (EÜ) nr 2100/94 ⁽¹⁾ sätestatud ühenduse sordikaitse alla või riikliku sordikaitse alla või kõnealuse kaitse alla võtmise taotlus on läbivaatamisel.

Artikkel 7

Sordinimi

1. Enne 25. maid 2000. aastat tuntud sordinimega säilitussortide puhul võivad liikmesriigid lubada erandi tegemist määrusest (EÜ) nr 930/2000, välja arvatud juhul, kui nimetatud erand rikuks kolmandate isikute varasemaid õigusi, mida kaitseb kõnealuse määruse artikkel 2.
2. Olenemata direktiivi 2002/53/EÜ artikli 9 lõikest 2 võivad liikmesriigid sordi jaoks heaks kiita rohkem kui ühe sordinime, kui need nimed on ajalooliselt tuntud.

Artikkel 8

Päritolupiirkond

1. Kui liikmesriik kiidab säilitussordi heaks, määrab ta piirkonna või piirkonnad, kus seda sorti on ajalooliselt kasvatatud ja kus see on kohanenud (edaspidi „päritolupiirkond”). Ta võtab arvesse taimede geneetiliste ressurssidega tegelevatelt asutustelt või liikmesriikides selleks tunnustatud organisatsioonidelt saadud teavet.

Kui päritolupiirkond asub rohkem kui ühes liikmesriigis, määravad selle kõik asjaomased liikmesriigid omavahelisel kokkuleppel.

2. Päritolupiirkonda määravad liikmesriigid teatavad määratud piirkonna komisjonile.

⁽¹⁾ EÜT L 227, 1.9.1994, lk 1.

Artikkel 9

Säilitamine

Liikmesriigid tagavad, et säilitussorti säilitatakse selle päritolupiirkonnas.

III PEATÜKK

SEEMNETE TOOTMINE JA TURUSTAMINE

Artikkel 10

Sertifitseerimine

1. Erandina direktiivi 66/401/EMÜ artikli 3 lõikes 1, direktiivi 66/402/EMÜ artikli 3 lõikes 1, direktiivi 2002/54/EÜ artikli 3 lõikes 1, direktiivi 2002/56/EÜ artikli 3 lõikes 1 ja direktiivi 2002/57/EÜ artikli 3 lõikes 1 sätestatud sertifitseerimisnõuetest võivad liikmesriigid ette näha, et säilitussordi seemne võib viia turule, kui see vastab käesoleva artikli lõigetele 2, 3 ja 4.

2. Seeme peab pärinema seemnest, mis on toodetud kooskõlas sordi säilitamise tunnustatud tavadeга.

3. Seeme, v.a *Oryza sativa* seeme, peab vastama sertifitseeritud seemne sertifitseerimisele esitatavatele nõuetele, mis on sätestatud direktiivides 66/401/EMÜ, 66/402/EMÜ, 2002/54/EÜ, 2002/56/EÜ ja 2002/57/EÜ, v.a minimaalset sordipuhust ja ametlikku kontrolli või ametliku järelevalve all teostatud kontrolli käsitlevad nõuded.

Oryza sativa seeme peab vastama direktiivis 66/402/EMÜ sätestatud „teise põlvkonna sertifitseeritud seemne” sertifitseerimise nõuetele, v.a minimaalset sordipuhust ja ametlikku kontrolli või ametliku järelevalve all teostatud kontrolli käsitlevad nõuded.

Seeme peab olema piisavalt sordipuhas.

4. Seoses seemnekartuliga võivad liikmesriigid sätestada, et direktiivi 2002/56/EÜ artiklit 10, mis käsitleb suurust, ei kohaldata.

Artikkel 11

Seemnetootmispiirkond

1. Liikmesriigid tagavad, et säilitussordi seemneid võib toota ainult päritolupiirkonnas.

Kui artikli 10 lõikes 3 sätestatud sertifitseerimisnõudeid ei suudeta kõnealuses piirkonnas täita konkreetse keskkonnaprobleemi tõttu, võivad liikmesriigid kiita heaks täiendavad seemnetootmispiirkonnad, võttes arvesse taimede geneetiliste ressursidega tegelevatelt asutustelt või liikmesriigis selleks tunnustatud organisatsioonidelt saadud teavet. Kõnealustes täiendavates piirkondades toodetud seemet võib siiski kasutada üksnes päritolupiirkondades.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele täiendavad piirkonnad, mida nad kavatsevad lõike 1 alusel seemnetootmiseks heaks kiita.

Komisjon ja teised liikmesriigid võivad 20 päeva jooksul pärast kõnealuse teate saamist taotleda asja üleandmist alalisele põllumajanduse, aianduse ja metsanduse seemnete ja paljundusmaterjali komiteele. Et vajaduse korral sätestada selliste piirkondade määramiseks piirangud või tingimused, tehakse otsus vastavalt olukorrale direktiivi 66/401/EMÜ artikli 22a lõike 1 punkti b, direktiivi 66/402/EMÜ artikli 22a lõike 1 punkti b, direktiivi 2002/53/EÜ artikli 4 lõike 6, artikli 20 lõike 2 ja artikli 21, direktiivi 2002/54/EÜ artikli 30 lõike 1 punkti b, direktiivi 2002/56/EÜ artikli 10 lõike 1 ja artikli 27 lõike 1 punkti b või direktiivi 2002/57/EÜ artikli 27 lõike 1 punkti b alusel.

Kui komisjon ega ükski teine liikmesriik ei esita teises lõigus nimetatud taotlust, võib kõnealune liikmesriik teates nimetatud täiendavad seemnetootmispiirkonnad heaks kiita.

Artikkel 12

Seemnete kontroll

1. Liikmesriigid tagavad, et säilitussortide seemneid kontrollitakse, et teha kindlaks nende vastavus artikli 10 lõikes 3 sätestatud sertifitseerimisnõuetele.

Selline kontroll toimub kooskõlas hetkel kasutusel olevate rahvusvaheliste meetoditega või selliste meetodite puudumisel kooskõlas muude asjakohaste meetoditega.

2. Lõikes 1 nimetatud kontrolli puhul tagavad liikmesriigid, et proovid võetakse homogeensetest partiidest. Nad kohaldavad direktiivi 66/401/EMÜ artikli 7 lõikes 2, direktiivi 66/402/EMÜ artikli 7 lõikes 2, direktiivi 2002/54/EÜ artikli 9 lõikes 2 ja direktiivi 2002/57/EÜ artikli 9 lõikes 2 sätestatud eeskirju partii ja proovi massi kohta.

Artikkel 13

Turustustingimused

1. Liikmeriigid tagavad, et säilitussordi seemneid võib turustada üksnes järgmistel tingimustel:

a) need on toodetud oma päritolupiirkonnas või artiklis 11 nimetatud piirkonnas;

b) turustamine toimub seemnete päritolupiirkonnas.

2. Erandina lõike 1 punktist b võib liikmesriik oma territooriumil heaks kiita täiendavaid piirkondi, kus võib turustada säilitussordi seemneid, tingimusel, et need piirkonnad on antud sordi looduslike ja poollooduslike kasvukohtade poolst päritolupiirkonnaga võrreldavad.

Kui liikmesriigid selliseid täiendavaid piirkondi heaks kiidavad, tagavad nad, et seemnekogus, mis on vajalik vähemalt artiklis 14 osutatud seemnekoguse tootmiseks, jäetakse sordi säilitamiseks selle päritolupiirkonnas.

Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele selliste täiendavate piirkondade heakskiitmisest.

3. Kui liikmesriik kiidab artikli 11 kohaselt heaks täiendava seemnetootmispiirkonna, ei kasuta ta käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud erandit.

Artikkel 14

Koguselised piirangud

Kõik liikmesriigid tagavad, et mis tahes säilitussordi turustatud seemne kogus ei ületa 0,5 % kõnealuses liikmesriigis ühe kasvu- perioodi jooksul kasutatava sama liigi seemnest või 100 hektari külvamiseks vajalikku kogust, olenevalt sellest, kumb kogus on suurem. Liikide puhul nagu *Pisum sativum*, *Triticum spp.*, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* ja *Helianthus annuus* ei tohi kõnealune osakaal ületada 0,3 % või 100 hektari külvamiseks vajalikku kogust, olenevalt sellest, kumb kogus on suurem.

Igas liikmesriigis turustatava säilitussordi seemne kogus ei tohi siiski ületada 10 % kõnealuse liigi seemnest, mida kasutatakse selles liikmesriigis ühe aasta jooksul. Juhul kui selle tulemusena saadav kogus on väiksem kui 100 hektari külvamiseks vajalik kogus, võib selles liikmesriigis ühe aasta jooksul külvatava asjaomase liigi seemne kogust suurendada nii, et see ulatuks 100 hektari külvamiseks vajaliku koguseni.

*Artikkel 15***Koguseliste piirangute kohaldamine**

1. Liikmesriigid tagavad, et tootjad teatavad neile enne iga tootmisperioodi algust seemnetootmisala suuruse ja asukoha.
2. Kui lõikes 1 nimetatud teadete põhjal ületatakse tõenäoliselt artiklis 14 sätestatud koguseid, määravad liikmesriigid igale asjaomasele tootjale koguse, mida ta võib vastaval tootmisperioodil turustada.

*Artikkel 16***Seemnekultuuride seire**

Liikmesriigid tagavad ametliku seirega, et säilitussortide seemnete kasvatus on vastavuses käesoleva direktiivi sätetega, pöörates erilist tähelepanu sordile, seemnetootmise kohtadele ja kogustele.

*Artikkel 17***Pakendite ja konteinerite pitseerimine**

1. Liikmesriigid tagavad, et säilitussortide seemneid turustatakse üksnes suletud ja pitseeritud pakendites või konteinerites.
2. Tarnija pitseerib seemnete pakendid ja konteinerid nii, et neid ei saa avada pitseerimissüsteemi kahjustamata või tarnija etiketile, pakendile või konteinerile avamisjälgi jätmata.
3. Et tagada pitseerimine lõike 2 kohaselt, peab pitseerimissüsteem hõlmama vähemalt etiketi või pitseri kinnitamist.

*Artikkel 18***Märgistamine**

Liikmesriigid tagavad, et säilitussortide seemnete pakendid on varustatud tarnija etiketi või trükitud või templiga löödud sildiga, mis sisaldab järgmist teavet:

- a) sõnad „EÜ eeskirjad ja standardid”;
- b) etiketi paigaldamise eest vastutava isiku nimi ja aadress või tunnusmärk;
- c) pitseerimise aasta järgmisel viisil: „pitseeritud ...” (aasta) või, v.a seemnekartuli puhul, idanevuse analüüsi eesmärgil tehtud viimase proovivõtu aasta järgmisel viisil: „proov võetud ...” (aasta);
- d) liik,
- e) säilitussordi nimi;
- f) sõna „säilitussort”;
- g) päritolupiirkond;
- h) kui seemnetootmispiirkond erineb päritolupiirkonnast, märgitakse ka seemnetootmispiirkond;
- i) partii viitenumber, mille annab etiketi paigaldamise eest vastutav isik;
- j) deklareeritud neto- või brutomass või (v.a seemnekartuli puhul) deklareeritud seemnete arv;
- k) juhul, kui on märgitud mass ning on kasutatud granuleeritud pestitsiidide, puhtimisaineid või muid tahkeid lisandeid, keemilise töötuse või lisandi laad ning ligikaudne puhaste seemnete massi ja kogumassi suhe, v.a seemnekartuli puhul.

*Artikkel 19***Ametlik järelkontroll**

Liikmesriigid tagavad, et seemnete sordiehtsust ja -puhtust kontrollitakse ametlikult ja pisteliselt.

IV PEATÜKK

ÜLD- JA LÕPPSÄTTED*Artikkel 20***Aruandlus**

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil tegutsevad tarnijad teatavad igal tootmisperioodil kõikide turuleviidud säilitussortide seemnete kogused.

Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele viimaste nõudmisel nende territooriumil turustatud säilitussortide seemnete kogused.

*Artikkel 21***Taimede geneetiliste ressurssidega tegelevatest tunnustatud organisatsioonidest teatamine**

Liikmesriigid teatavad komisjonile artikli 5 punktis d, artikli 8 lõikes 1 ja artikli 11 lõikes 1 nimetatud tunnustatud organisatsioonid.

*Artikkel 22***Hindamine**

31. detsembriks 2011 hindab komisjon artikli 4, artikli 13 lõike 2 ning artiklite 14 ja 15 rakendamist.

*Artikkel 23***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 30. juuniks 2009. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti ning kõnealuste õigus- ja haldusnormide ning käesoleva direktiivi vahelise vastavustabeli viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid kõnealused normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste riiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 24***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 25***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. juuni 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Androulla VASSILIOU

KOMISJONI DIREKTIIV 2008/63/EÜ,**20. juuni 2008,****konkurentsi kohta telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete turgudel****(EMPs kohaldatav tekst)****(kodifitseeritud versioon)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 86 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 16. mai 1988. aasta direktiivi 88/301/EMÜ konkurentsi kohta telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete turgudel⁽¹⁾ on oluliselt muudetud.⁽²⁾ Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune direktiiv kodifitseerida.
- (2) Telekommunikatsioon oli kõigis liikmesriikides kas osaliselt või tervikuna riiklik monopol, mis anti eri- või ainuõigusena ühele või mitmele võrgu infrastruktuuri ja sellega seotud teenuste pakkumise ja käitamise eest vastutavale asutusele. Kõnealused õigused olid sageli siiski ulatuslikumad kui võrgukasutusteenuste pakkumine ja hõlmasid ka võrguühenduseks vajalike kasutajate lõppseadmete pakkumist. Viimastel aastakümnetel on võrkude tehniline areng olnud märkimisväärne ning eriti kiire on olnud lõppseadmete areng.
- (3) Vastuseks tehnilisele ja majanduslikule arengule on liikmesriigid vaadanud läbi eri- ja ainuõiguste andmise telekommunikatsioonisektoris. Lõppseadmete liikide kiire lisandumine ja lõppseadme mitmel otstarbel kasutamise võimalus tähendab, et kasutaja peaks saama vabalt valida olemasolevate eri liiki seadmete vahel, et täielikult ära kasutada kõnealuses valdkonnas toimunud tehnoloogia arengut.
- (4) Ainuõiguste olemasolu piirab telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete vaba liikumist selliste seadmete (sealhulgas satelliitseadmete) importimisel ja turustamisel, sest teatavaid tooteid ei turustata, või ühendamisel, kasutuselevõtmisel või hooldamisel, sest turu omadusi ning toodete mitmekesisust ja tehnilist omapära arvesse võttes ei ole monopolil motivatsiooni pakkuda neid teenuseid

toodete puhul, mida ta ei ole ise turustanud või importinud, ega viia oma hindu vastavusse kuludega, sest puudub oht, et uued turule tulijad tekitaksid konkurentsi. Võttes arvesse asjaolu, et suurel osal seadmeturgudel on suur valik telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmeid, võib eriõigusel, mis kas otseselt või kaudselt piirab selliste seadmete importimise, turustamise, ühendamise, kasutuselevõtmise ja hooldamise õigusega ettevõtjate arvu, olla sama mõju kui ainuõiguste andmisel. Selliste ainu- ja eriõiguste näol on tegemist meetmetega, mille mõju on samaväärne asutamislepingu artikliga 28 vastuolus olevate koguseliste piirangutega. Seega tuleb kaotada kõik telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete importimise, turustamise, ühendamise, kasutuselevõtmise ja hooldamise olemasolevad ainuõigused ja võrreldava mõjuga õigused, st kõik eriõigused peale nende, mis seisnevad ühele või mitmele ettevõtjale antud õiguslikes või halduslikes eelistes ja mis mõjutavad teiste ettevõtjate suutlikkust tegelda eespool nimetatud toimingutega samas geograafilises piirkonnas ainult märkimisväärselt samasuguste tingimuste korral.

- (5) Lõppseadmetega seotud eri- või ainuõigusi kasutatakse sel viisil, et tegelikult seatakse teistest liikmesriikidest pärit seadmed ebasoodsamasse olukorda, eriti sellega, et kasutajatel ei lasta vabalt valida seadmeid, mis olenemata päritolust oma hinna ja kvaliteedi poolest sobiksid kõige paremini nende vajadustega. Seega ei ole nimetatud õiguste kasutamine artikliga 31 kooskõlas üheski liikmesriigis.
- (6) Lõppseadmete ostmise ja laenutamise puhul on otsustavaks teguriks paigaldus- ja hooldusteenuste pakkumine. Ainuõiguste säilitamine selles valdkonnas oleks samaväärne turustamise ainuõiguse säilitamisega. Seepärast tuleb ka sellised õigused kaotada, et impordi ja turustamise ainuõiguste kaotamisel oleks praktiline mõju.
- (7) Lõppseadmete hooldus on teenus asutamislepingu artikli 50 tähenduses. Kõnealust teenust, mida kaubanduslikust seisukohast võttes ei saa lahutada lõppseadmete turustamisest, tuleb pakkuda vabalt vastavalt asutamislepingu artiklile 49, eriti juhul, kui seda teevad kvalifitseeritud käitajad.

⁽¹⁾ EÜT L 131, 27.5.1988, lk 73. Direktiivi on muudetud direktiiviga 94/46/EÜ (EÜT L 268, 19.10.1994, lk 15).

⁽²⁾ Vt II lisa A osa.

(8) Turu olukord põhjustab jätkuvalt asutamislepinguga kehtestatud konkurentsieeskirjade rikkumist ja kahjustab kaubanduse arengut niivõrd, et see on vastuolus ühenduse huvidega. Tihedam konkurents lõppseadmete turul eeldab, et kehtestatakse läbipaistvad tehnilised spetsifikatsioonid, mis vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 1999. aasta direktiivis 1999/5/EÜ (raadioseadmete ja telekommunikatsioonivõrgu lõppseadmete ning nende nõuetekohasuse vastastikuse tunnustamise kohta) ⁽¹⁾ osutatud olulistele nõuetele ja võimaldavad lõppseadmete vaba liikumist. Selline läbipaistvus omakorda eeldab kindlasti tehniliste spetsifikatsioonide avaldamist.

(9) Lõppseadmete importimiseks ja turustamiseks antud erivõi ainuõigused on tekitanud olukorra, mis on vastuolus asutamislepingu artikli 3 lõike g eesmärgiga, millega nähakse ette sellise süsteemi kehtestamine, mis tagab, et konkurentsi ühisturul ei moonutata, ning nõutakse *a fortiori*, et konkurentsi ei tohi kaotada. Vastavalt asutamislepingu artiklile 10 on liikmesriikidel kohustus hoiduda mis tahes meetmetest, mis võiksid seada ohtu asutamislepingu eesmärkide, sealhulgas artikli 3 lõike g eesmärkide saavutamise. Seepärast tuleb lõppseadmete ainuõigust käsitada koos artikliga 3 kohaldatava asutamislepingu artikli 82 sätetega vastuolus olevatena ning selliste õiguste andmine või säilitamine liikmesriigi poolt on keelatud asutamislepingu artikli 86 lõike 1 kohaselt.

(10) Selleks, et kasutaja saaks kasutada enda valitud lõppseadmeid, on vaja teada üldkasutatava võrgu lõpp-punktide omadusi, millega lõppseadmed tahetakse ühendada, ja muuta need omadused läbipaistvaks. Seepärast peavad liikmesriigid tagama, et need omadused avaldatakse ja kasutajatel on juurdepääs üldkasutatava võrgu lõpp-punktidele.

(11) Et suuta oma tooteid turustada, on lõppseadmete valmistajatel vaja teada, milliseid tehnilisi nõudmisi nad peavad täitma. Seepärast peaksid liikmesriigid vormistama ja avaldama spetsifikatsioonid ning esitama komisjonile vastavasisulise eelnõu koosõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiviga 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord. ⁽²⁾ Spetsifikate võib laiendada teistest liikmesriikidest imporditud toodetele ainult niivõrd, kui võrd see on vajalik tagamaks, et järgitakse direktiivi 1999/5/EÜ artiklis 3 sätestatud olulisi nõudeid, mille täitmist võib ühenduse õiguse alusel õiguspäraselt nõuda.

Liikmesriigid peavad igal juhul järgima asutamislepingu artikleid 28 ja 30, mille kohaselt peab importiv liikmesriik lubama teises liikmesriigis õiguspäraselt valmistatud ja turustatud lõppseadmete importimist oma territooriumile.

(12) Spetsifikatsioonide läbipaistvaks, objektiivseks ja diskrimineerimiseta rakendamiseks ei saa nende rakendamise järelevalvet ilmselge huvide konflikti tõttu usaldada lõppseadmete turul konkureerivale isikule. Seepärast peaksid liikmesriigid tagama, et järelevalve tehakse ülesandeks võrgu käitajast ja teistest nimetatud turul konkureerijatest sõltumatu asutusele.

(13) Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „lõppseade” –

a) seade, mis on otseselt või kaudselt ühendatud üldkasutatava telekommunikatsioonivõrgu lõpp-punktiga, et saata, töödelda või võtta vastu teavet; nii otsese kui ka kaudse ühenduse korral võib ühenduse luua kaabli või optilise kaabli abil või elektromagnetiliselt; ühendus on kaudne siis, kui lõppseadme ja üldkasutatava võrgu ühenduse lõpp-punkti vahele paigaldatakse seadmed;

b) satelliitside maajaamaseade;

2) „satelliitside maajaamaseadmed” – seadmed, mida saab kasutada ainult raadioside signaalide edastamiseks või edastamiseks ja vastuvõtmiseks („edastus/vastuvõtt”) või ainult vastuvõtmiseks („ainult vastuvõtt”) satelliitide või muude kosmosepõhiste süsteemide vahendusel;

3) „ettevõtja” – avalik-õiguslik ettevõtja või eraettevõtja, kellele liikmesriik annab erivõi ainuõigused telekommunikatsiooni lõppseadmete importimiseks, turustamiseks, ühendamiseks ja kasutuselevõtmiseks ja/või selliste seadmete hooldamiseks;

⁽¹⁾ EÜT L 91, 7.4.1999, lk 10. Direktiivi on muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

4) „eriõigused” – õigused, mis liikmesriik annab piiratud arvule ettevõtjatele mis tahes õigus- või haldusaktiga, mis teatavas geograafilises piirkonnas

- a) piirab selliste ettevõtjate arvu kahe või enamaga muul viisil kui objektiivsete, proportsionaalsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal või
- b) määrab mitu konkureerivat ettevõtjat muul viisil kui punktis a nimetatud kriteeriumide põhjal või
- c) annab mis tahes ettevõtjale muul viisil kui punktides a ja b nimetatud kriteeriumide kohaselt õiguslikke või halduslikke eeliseid, mis oluliselt mõjutavad teiste ettevõtjate võimalusi importida, turustada, ühendada, kasutusele võtta ja/või hooldada telekommunikatsiooni lõppseadmeid samas geograafilises piirkonnas ja sisuliselt samaväärsetel tingimustel.

Artikkel 2

Liikmesriigid, kes on ettevõtjatele andnud eri- või ainuõigusi, tagavad, et tühistatakse kõik ainuõigused ja ka need eriõigused, mis

- a) piiravad ettevõtjate arvu kahe või enamaga muul viisil kui objektiivsete, proportsionaalsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal või
- b) määravad mitu konkureerivat ettevõtjat muu kui punktis a näidatud kriteeriumide põhjal.

Nad teatavad komisjonile võetud meetmetest või sel otstarbel koostatud eelnõudest.

Artikkel 3

Liikmesriigid tagavad ettevõtjatele õiguse lõppseadmeid importida, turustada, ühendada, kasutusele võtta ja hooldada.

Sellest olenemata võivad liikmesriigid

- a) satelliitside maajaamaseadmete puhul mitte lubada selliste seadmete ühendamist üldkasutatava telekommunikatsioonivõrguga või nende kasutuselevõtmist, kui need ei vasta direktiivi 1999/5/EÜ kohaselt vastu võetud asjaomastele ühistele tehnilistele eeskirjadele või nende puudumise korral nimetatud direktiivi artiklis 3 osutatud olulistele nõuetele; ühiste tehniliste eeskirjade või ühtlustatud regulatiivsete tingimuste puudumise korral peavad siseriiklikud eeskirjad olema vasta-

vuses nende oluliste nõuetega ja neist teatatakse komisjonile kooskõlas direktiiviga 98/34/EÜ, kui see on kõnealuse direktiivi kohaselt vajalik;

- b) muude lõppseadmete puhul mitte lubada selliste seadmete ühendamist üldkasutatava telekommunikatsioonivõrguga, kui nad ei vasta direktiivi 1999/5/EÜ kohaselt vastu võetud asjaomastele ühistele tehnilistele eeskirjadele või nende puudumise korral nimetatud direktiivi artiklis 3 osutatud olulistele nõuetele;
- c) nõuda, et ettevõtjatel oleks objektiivsete, mittediskrimineerivate ja üldsusele kättesaadavate kriteeriumide põhjal olemas lõppseadmete ühendamiseks, kasutuselevõtmiseks ja hooldamiseks vajalik tehniline kvalifikatsioon.

Artikkel 4

Liikmesriigid tagavad, et kasutajatel on juurdepääs uutele üldkasutatava võrgu lõpp-punktidele ja et üldkasutatavate telekommunikatsioonivõrkude operaatorid avaldavad kõnealuste punktide füüsilised omadused.

Artikkel 5

Liikmesriigid tagavad, et kõik lõppseadmete spetsifikaadid vormistatakse ja avaldatakse.

Liikmesriigid edastavad tehniliste spetsifikaatide eelnõud komisjonile kooskõlas direktiiviga 98/34/EÜ.

Artikkel 6

Liikmesriigid tagavad, et artiklis 5 osutatud spetsifikaatide rakendamise järelevalve usaldatakse asutusele, mis ei sõltu telekommunikatsioonisektoris kaupu ja/või teenuseid pakkuvatest avalik-õiguslikest ettevõtjatest või eraettevõtjatest.

Artikkel 7

Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta lõpus aruande, mis võimaldab komisjonil jälgida artiklite 2, 3, 4 ja 6 sätete täitmist.

Aruande kava on esitatud I lisas.

Artikkel 8

Direktiiv 88/301/EMÜ, mida on muudetud II lisa A osas loetletud direktiiviga, tunnistatakse kehtetuks; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud II lisa B osas esitatud direktiivide ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile kooskõlas III lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 10

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 20. juuni 2008

Artikkel 9

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Komisjoni nimel**president*

José Manuel BARROSO

*I LISA***Artiklis 7 osutatud aruande kava****Artikli 2 rakendamine**

Lõppseadmed, mida käsitlevaid õigusakte muudetakse või on muudetud.

Lõppseadmete kategooriate kaupa:

- meetme vastuvõtmise kuupäev või
- projekti käivitamise kuupäev või
- meetme jõustumise kuupäev.

Artikli 3 rakendamine

- Lõppseadmed, mille ühendamine ja/või kasutuselevõtmine on olnud piiratud.
- Vajalik tehniline kvalifikatsioon koos viidetega selle avaldamisele.

Artikli 4 rakendamine

- Viited avaldatud trükistele, milles sätestatakse füüsilised omadused.
- Olemasolevate üldkasutatava võrgu lõpp-punktide arv.
- Nende üldkasutatava võrgu lõpp-punktide arv, millele on praegu võimalik juurde pääseda.

Artikli 6 rakendamine

- Määratud sõltumatu asutus või sõltumatud asutused.
-

II LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos muudatusega

(artikkel 8)

Komisjoni direktiiv 88/301/EMÜ

(EÜT L 131, 27.5.1988, lk 73)

Komisjoni direktiiv 94/46/EÜ

(EÜT L 268, 19.10.1994, lk 15)

B OSA

Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtajad

(artikkel 8)

Direktiiv	Ülevõtmise tähtaeg
88/301/EMÜ	—
94/46/EÜ	8. august 1995

III LISA

Vastavustabel

Direktiiv 88/301/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 sissejuhatavad sõnad	Artikli 1 sissejuhatavad sõnad
Artikli 1 esimese taande esimene ja teine lause	Artikli 1 punkti 1 alapunkt a
Artikli 1 esimese taande viimane lause	Artikli 1 punkti 1 alapunkt b
Artikli 1 teine taane	Artikli 1 punkt 3
Artikli 1 kolmanda taande sissejuhatavad sõnad	Artikli 1 punkti 4 sissejuhatavad sõnad
Artikli 1 kolmanda taande esimene alataane	Artikli 1 punkti 4 alapunkt a
Artikli 1 kolmanda taande teine alataane	Artikli 1 punkti 4 alapunkt b
Artikli 1 kolmanda taande kolmas alataane	Artikli 1 punkti 4 alapunkt c
Artikli 1 neljas taane	Artikli 1 punkt 2
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikli 3 esimene lause	Artikli 3 esimene lõik
Artikli 3 teine lause	Artikli 3 teise lõigu sissejuhatav lause
Artikli 3 esimene taane	Artikli 3 teise lõigu punkt a
Artikli 3 teine taane	Artikli 3 teise lõigu punkt b
Artikli 3 kolmas taane	Artikli 3 teise lõigu punkt c
Artikli 4 esimene lõik	Artikkel 4
Artikli 4 teine lõik	—
Artikli 5 lõige 1	—
Artikli 5 lõike 2 esimene lause	Artikli 5 esimene lõik
Artikli 5 lõike 2 teine lause	Artikli 5 teine lõik
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 7
Artikkel 10	—
—	Artikkel 8
—	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 10
I lisa	—
II lisa	I lisa
—	II lisa
—	III lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU ÜHISELT VASTU VÕETUD OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 586/2008/EÜ,

17. juuni 2008,

millega muudetakse otsust nr 896/2006/EÜ, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel liikmesriigid tunnustavad ühepoolset teatavaid Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamislubasid oma territooriumilt läbisõiduks

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 62 punkti 2 alapunkti a,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 896/2006/EÜ ⁽²⁾ kehtestatakse ühised eeskirjad teatavate Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamislubade ühepoolseks tunnustamiseks liikmesriikide poolt, võimaldades lihtsustada nimetatud dokumentidega kolmandate riikide kodanike välispiiridel kontrollimise korda.

(2) Schengeni *acquis'* kaheetapilise rakendamismenetluse tulemusena nõuti liikmesriikidelt, kes ühinesid Euroopa Liiduga 1. mail 2004. aastal, alates ühinemise kuupäevast riigi viisade väljaandmist nendele kolmandate riikide kodanikele, kellel on Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamisload ja kelle suhtes kohaldatakse nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määruse (EÜ) nr 539/2001 (milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud) ⁽³⁾ kohast viisanõuet. See kohustus tekitas täiendava halduskoormuse nende liikmesriikide konsulaatidele Šveitsis ja Liechtensteinis.

(3) Vajadust, et liikmesriigid nõuaksid selle kategooria isikutelt transiitviisat, ei ilmnenu, sest nad kujutavad endast liikmesriikidele üksnes vähest ebaseadusliku immigratsiooni ohtu.

(4) Võttes arvesse, et sama põhjendus kehtib ka Bulgaaria ja Rumeenia kohta, tuleks otsusega nr 896/2006/EÜ kehtestatud lihtsustatud korda laiendada ka Bulgaariale ja Rumeeniale.

(5) Otsuse nr 896/2006/EÜ selline muutmine peaks võimaldama Bulgaarial ja Rumeenial, kui nad peaksid otsustama kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta otsust nr 582/2008/EÜ (millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdväärseks oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks), ⁽⁴⁾ tunnustada ühepoolset Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamislubasid, mis on loetletud otsuse nr 896/2006/EÜ lisas, võrdväärseks oma riigi transiitviisadega.

(6) Tunnustamine peaks piirduma vaid Bulgaaria ja Rumeenia territooriumilt läbisõidu eesmärgiga, piiramata nende kahe liikmesriigi võimalust anda välja viisasid lühiajaliseks viibimiseks.

(7) Võimalus, et Bulgaaria ja Rumeenia otsust nr 896/2006/EÜ ei rakenda, peaks piirduma ülemineku-perioodiga kuni kuupäevani, mille nõukogu määrab 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 teise lõigu kohaselt.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 31. jaanuari 2008. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. juuni 2008. aasta otsus.

⁽²⁾ ELT L 167, 20.6.2006, lk 8.

⁽³⁾ EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1932/2006 (ELT L 405, 30.12.2006, lk 23).

⁽⁴⁾ ELT L 161, 20.6.2008, lk 30.

- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006 (millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieeskirjad))⁽¹⁾ artikli 5 lõikes 1 sätestatud sisenemistingimusi, välja arvatud artikli 5 lõike 1 punktis b ette nähtud tingimust, tuleb täita selles ulatuses, mil käesoleva otsusega kehtestatakse Bulgaaria ja Rumeenia välja antud transiitviisade ning teatavate Šveitsi ja Liechtensteini välja antud elamislubade võrdvärsuse kord.
- (9) Kuna käesoleva otsuse eesmärki ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, sest see mõjutab otseselt ühenduse *acquis*'d välispiiridel, ning meetme ulatuse ja mõju tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealus artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev otsus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (10) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev otsus endast nende Schengeni *acquis*' sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu tähenduses, mis käsitleb nende kahe riigi ühinemist Schengeni *acquis*' sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega,⁽²⁾ mis on seotud nimetatud lepingu teatavaid rakenduseeskirju käsitleva nõukogu 17. mai 1999. aasta otsuse 1999/437/EÜ⁽³⁾ artikli 1 punktis A nimetatud valdkonnaga.
- (11) Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud Taani seisukohta käsitleva protokolliga artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva otsuse vastuvõtmisel, mistõttu see ei ole tema suhtes siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele. Kuna käesolev otsus arendab edasi Schengeni *acquis*'d Euroopa Ühenduse asutamislepingu kolmanda osa IV jaotise sätete alusel, otsustab Taani kõnealuse protokolliga artikli 5 kohaselt kuue kuu jooksul pärast käesoleva otsuse vastuvõtmise kuupäeva, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.
- (12) Käesolev otsus kujutab endast Schengeni *acquis*' nende sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu 29. mai 2000. aasta otsusele

2000/365/EÜ (Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes),⁽⁴⁾ seetõttu Ühendkuningriik otsuse vastuvõtmisel ei osale ning see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele.

- (13) Käesolev otsus kujutab endast Schengeni *acquis*' nende sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsusele 2002/192/EÜ (Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*' sätetes),⁽⁵⁾ seetõttu Iirimaa otsuse vastuvõtmisel ei osale ning see ei ole talle siduv ega kuulu tema suhtes kohaldamisele.

ON VASTU VÕTNUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse nr 896/2006/EÜ artiklile 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kui Bulgaaria ja Rumeenia otsustavad kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta otsust nr 582/2008/EÜ, millega kehtestatakse välispiiridel isikute kontrollimise lihtsustatud kord, mille alusel Bulgaaria, Küpros ja Rumeenia tunnustavad ühepoolset teatavaid dokumente võrdvärsena oma riigi viisadega, mille nad on välja andnud oma territooriumilt läbisõiduks,^(*) võivad nad ühepoolset tunnustada käesoleva otsuse lisas loetletud elamislubasid võrdvärsena oma riigi transiitviisadega kuni kuupäevani, mille nõukogu määrab vastavalt 2005. aasta ühinemisakti artikli 4 lõike 2 teisele lõigule.

(*) ELT L 161, 20.6.2008, lk 30”.

Artikkel 2

Kui Bulgaaria ja Rumeenia otsustavad otsust nr 896/2006/EÜ kohaldada, teatavad nad sellest komisjonile 10 tööpäeva jooksul pärast käesoleva otsuse jõustumist. Komisjon avaldab nende saadetud teabe Euroopa Liidu Teatajas.

Artikkel 3

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

⁽¹⁾ ELT L 105, 13.4.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

⁽³⁾ EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31.

⁽⁴⁾ EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43.

⁽⁵⁾ EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20.

Artikkel 4

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingule.

Strasbourg, 17. juuni 2008

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
J. LENARČIČ

II

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENT JA NÕUKOGU

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS,

5. juuni 2008,

Eli Solidaarsusfondi kasutuselevõtmise kohta kooskõlas eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktiga 26

(2008/469/EÜ)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitlevat Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet, ⁽¹⁾ eriti selle punkti 26,

võttes arvesse nõukogu 11. novembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 2012/2002 Euroopa Liidu Solidaarsusfondi loomise kohta, ⁽²⁾

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on loonud Euroopa Liidu Solidaarsusfondi (edaspidi „fond”), et näidata üles solidaarsust katastroofide tagajärjel kannatanud piirkondade elanikega.
- (2) 17. mai 2006. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe kohaselt on fondi kasutamise ülemmäär 1 miljard eurot aastas.
- (3) Määrus (EÜ) nr 2012/2002 sisaldab sätteid, mille alusel on võimalik fondi kasutada.
- (4) Kreeka esitas taotluse fondi vahendite kasutamiseks seoses 2007. aasta augustis metsatulekahjudest põhjustatud katastroofiga.

- (5) Sloveenia esitas taotluse fondi vahendite kasutamiseks seoses 2007. aasta septembris üleujutustest põhjustatud katastroofiga,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Liidu 2008. aasta üldelarvest võetakse Euroopa Liidu Solidaarsusfondi raames kasutusele 98 023 212 eurot kulukohustuste assigneeringute ja maksete assigneeringutena.

Artikkel 2

Käesolev otsus avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas.

Strasbourg, 5. juuni 2008

Euroopa Parlamendi nimel
president
H.-G. PÖTTERING

Nõukogu nimel
eesistuja
J. LENARČIČ

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1. Kokkulepet on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega 2008/371/EÜ (ELT L 128, 16.5.2008, lk 8).

⁽²⁾ EÜT L 311, 14.11.2002, lk 3.

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

7. mai 2008,

milles käsitletakse geneetiliselt muundatud maisi (*Zea mays* L. liin T25) kasutamise ja müügi ajutist keelustamist Austrias vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/18/EÜ

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 1715 all)

(Ainult saksakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/470/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

turuleviimise taotluste suhtes, mille menetlemine ei olnud lõpetatud 17. oktoobriks 2002, direktiivi 2001/18/EÜ.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/18/EÜ geneetiliselt muundatud organismide tahtliku keskkonda viimise ja nõukogu direktiivi 90/220/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 18 lõike 1 esimest lõiku,

olles konsulteerinud Euroopa Toiduohutusametiga,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 22. aprilli 1998. aasta otsusega 98/293/EÜ geneetiliselt muundatud maisi (*Zea mays* L. liin T25) turuleviimise kohta otsustati vastavalt nõukogu direktiivile 90/220/EMÜ ⁽²⁾ anda luba kõnealuse toote turuleviimiseks.

(2) Prantsusmaa ametiasutused andsid vastava nõusoleku 3. augustil 1998. Nõusolek hõlmab toote kõiki kasutusviise, eelkõige importi, toiduks või loomasöödaks töötlemist ja viljelust.

(3) Vastavalt direktiivi 2001/18/EÜ (millega asendati nõukogu direktiiv 90/220/EMÜ) ⁽³⁾ artikli 35 lõikele 1 kohaldatakse nende geneetiliselt muundatud organismide

(4) Austria teavitas 8. mail 2000 komisjoni oma otsusest keelata ajutiselt maisi *Zea mays* L. liin T25 mis tahes kasutamine ja müük ning põhjendas seda direktiivi 90/220/EMÜ artikli 16 lõike 1 kohaselt.

(5) Maisist *Zea mays* L. liin T25 saadud toodetele (tähtsaks ja kõik selle derivaadid, toorõli ja rafineeritud õli, kõik kuumtöödeldud või fermenteeritud tooted, mis on saadud maisist *Zea mays* L. liin T25, samuti sellest toodetud loomasööd) on antud luba vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 258/97. ⁽⁴⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1829/2003. ⁽⁵⁾ Kõnealuste kasutusala suhtes ei kohaldata kaitseklauslit, millest Austria on teatanud.

(6) Taimede teaduskomitee järeldas 20. juulil 2001, et Austria esitatud teave ei sisaldanud uusi asjakohaseid teaduslikke tõendeid, mida ei olnud arvestatud toimiku esialgsel hindamisel ja mis annaksid põhjust selle toote suhtes esialgselt tehtud otsuse läbivaatamiseks.

(7) 9. jaanuaril 2004 ning 9. ja 17. veebruaril 2004 esitas Austria komisjonile lisateavet oma riiklike meetmete toetuseks seoses liini T25 maisiga.

⁽¹⁾ EÜT L 106, 17.4.2001, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2008/27/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 45).

⁽²⁾ EÜT L 131, 5.5.1998, lk 30.

⁽³⁾ EÜT L 117, 8.5.1990, lk 15. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 97/35/EÜ (EÜT L 169, 27.6.1997, lk 72).

⁽⁴⁾ EÜT L 43, 14.2.1997, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁵⁾ ELT L 268, 18.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 298/2008 (ELT L 97, 9.4.2008, lk 64).

- (8) Direktiivi 2001/18/EÜ artikli 28 lõike 1 kohaselt pidas komisjon nõu Euroopa Toiduohutusametiga (EFSA), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 178/2002, ⁽¹⁾ mille kohaselt vastavad teaduskomiteed asendati Euroopa Toiduohutusametiga.
- (9) EFSA märkis 8. juulil 2004, ⁽²⁾ et Austria esitatud teave ei sisaldanud uusi teaduslikke tõendeid, mis oleksid muutnud kehtetuks liini T25 maisi keskkonnaohu hinnangu ning õigustanud kõnealuse toote kasutamise ja müügi keelustamist Austrias.
- (10) Kuna kõnealustel asjaoludel ei ole põhjust arvata, et see toode ohustaks inimeste tervist või keskkonda, esitas komisjon 29. novembril 2004 vastavalt direktiivi 2001/18/EÜ artikli 30 lõikes 2 osutatud korrale sama direktiivi artikli 30 alusel moodustatud komiteele otsuse eelnõu, milles paluti Austria tunnistada kehtetuks oma ajutise kaitseklausli meetmed.
- (11) Kuna komitee ei esitanud oma arvamust nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ (millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused) ⁽³⁾ artikli 5 lõike 4 kohaselt, esitas komisjon nõukogule ettepaneku võetavate meetmete kohta.
- (12) Kooskõlas nõukogu otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 lükkas nõukogu 24. juunil 2005 ettepaneku kvalifitseeritud häälteenamusega tagasi.
- (13) Nõukogu teatas oma avalduses, et „geneetiliselt muundatud maisiliigi [...] T25 turuleviimisega seotud riiklike kaitsemeetmete suhtes valitseb endiselt ebakindlus”, ning kutsus komisjoni üles „koguma kõnealuse GMO kohta täiendavaid tõendeid ja hindama, kas [Austria] võetud meede, mille eesmärk oli ajutise ettevaatusabinõuna peatada [kõnealuse toote] turuleviimine, on õigustatud ning kas kõnealuse organismi lubamine vastab endiselt direktiivi 2001/18/EÜ ohutusnõuetele”.
- (14) 2005. aasta novembris küsis komisjon uuesti EFSA arvamust, kas on teaduslikku põhjust arvata, et maisi T25 jätkuv turuleviimine võiks loaandmise tingimusi täites mõjuda kahjulikult inimeste tervisele või keskkonnale. Eelkõige paluti EFSA-l võtta arvesse võimalikku uut teaduslikku teavet, mis on saadud pärast eelmist kõnealuse GMO ohutust hindavat teaduslikku arvamust.
- (15) Oma 29. märtsi 2006. aasta arvamuses ⁽⁴⁾ järeldas EFSA, et ei ole põhjust arvata, et T25 maisi turuleviimise jätkamine võiks vastavate nõusolekute tingimusi täites mõjuda kahjulikult inimeste ja loomade tervisele või keskkonnale.
- (16) Vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikele 6 esitas komisjon nõukogule ettepaneku, milles nõutakse, et Austria tühistaks oma kaitsemeetme.
- (17) Kooskõlas otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 väljendas keskkonnanõukogu 18. detsembril 2006 oma vastuseisu ettepanekule kvalifitseeritud häälteenamusega.
- (18) Oma otsuses osutas nõukogu keskkonnaohu hindamisele, nagu on sätestatud direktiivis 2001/18/EÜ, ning märkis, et „keskkonnaohu hindamisel tuleb süsteemsemalt arvesse võtta Euroopa Liidu eri põllumajandusstruktuure ja piirkondlikke ökoloogilisi iseärasusi”.
- (19) Komisjon esitas vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikele 6 muudetud ettepaneku, et võtta arvesse nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsust, mis osutab ainult Austria kaitseklausli keskkonnaaspektidele, nimelt viljelusele.
- (20) Austria on alustanud mis tahes oluliste teaduslike tõendite kogumist kõnealuste aspektide kohta, mis Austria arvates õigustavad kaitseklausli ajutist säilitamist, eelkõige seoses „eri põllumajandusstruktuuride ja piirkondlike ökoloogiliste omadustega”, nagu on märgitud eespool osutatud nõukogu otsuse 3. põhjenduses. Direktiivi 2001/18/EÜ artikli 23 kohaselt kutsutakse Austriat üles esitama komisjonile kõik kogutud teaduslikud tõendid, samuti kõik uued keskkonnaohu hindamised kohe pärast nende valmimist ning nendest teavitama kõiki liikmesriike.

⁽¹⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 202/2008 (ELT L 60, 5.3.2008, lk 17).

⁽²⁾ Geneetiliselt muundatud organismide teaduskomisjoni arvamus komisjoni taotluse suhtes seoses Austria algatusega direktiivi 2001/18/EÜ artikli 23 kohaselt, EFSA Teataja (2004) 78, lk 1–13.

⁽³⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽⁴⁾ Geneetiliselt muundatud organismide teaduskomisjoni arvamus komisjoni taotluse suhtes, milles käsitletakse geneetiliselt muundatud kultuure (mais Bt176, mais MON810, mais T25, raps Topas 19/2 ja raps Ms1xRf1), mille suhtes võib vastavalt direktiivi 90/220/EMÜ artiklile 16 rakendada kaitseklauslit, EFSA Teataja (2006) 338, lk 1–15.

- (21) Austria taotluse ja tema teadusliku hindamise alusel tegutseb komisjon seoses Austria meetme kõnealuste aspektidega direktiivi 2001/18/EÜ artikli 23 kohaselt.
- (22) Maisi *Zea mays* L. liin T25 toidu ja loomasööda ohutuse aspektid, mida hõlmab direktiivi 90/220/EMÜ kohane nõusolek (sealhulgas import ja töötlemine), on kogu Euroopas samad ning neid on hinnanud EFSA, kes jõudis järeldusele, et kõnealusel tootel ei ole tõenäoliselt kahjulikku mõju inimeste ega loomade tervisele.
- (23) Komisjoni ettepanekus võetakse arvesse üksnes Austria keelu toidu ja loomasööda aspekte, nimelt keeldu impordida ja töödelda töötlemata maisi, mis on järgneva töötlemise lähtematerjal või mida kasutatakse otse toiduks või loomasöödaks.
- (24) Kõnealuste asjaolude korral peaks Austria tühistama oma kaitsemeetmed vähemalt seoses maisi *Zea mays* L. liin T25 impordi ning töötlemisega toiduks ja loomasöödaks.
- (25) Käesoleva direktiiviga ette nähtud meetmed ei ole kooskõlas direktiivi 2001/18/EÜ artikli 30 kohaselt loodud komitee arvamusega ning komisjon esitas seetõttu nõukogule ettepaneku seoses kõnealuste meetmetega. Kuna direktiivi 2001/18/EÜ artikli 30 lõikes 2 sätestatud tähtaeg on möödas ning kuna nõukogu ei ole kavatsetud meetmeid vastu võtnud ega väljendanud neile

vastuseisu, peaks vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikele 6 meetmed vastu võtma komisjon,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Austria meetmed keelata maisi *Zea mays* L. liin T25 import ja töötlemine toiduks ja loomasöödaks, ning mida on otsusega 98/293/EÜ lubatud turule viia, ei ole direktiivi 2001/18/EÜ artikli 23 kohaselt õigustatud.

Artikkel 2

Austria astub vajalikud sammud, et tühistada maisi *Zea mays* L. liin T25 impordi ja toiduks või loomasöödaks töötlemise keeld hiljemalt 20 päeva pärast selle teatavaks tegemist.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Austria Vabariigile.

Brüssel, 7. mai 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Stavros DIMAS

SOOVITUSED

KOMISJON

KOMISJONI SOOVITUS,

30. mai 2008,

ohu vähendamise meetmete kohta järgmiste ainete puhul: trikloroetüleen, benseen ja 2-metoksü-2-metüülbutaan (TAME)

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 2271 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/471/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 793/93 olemasolevate ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EMÜ) nr 793/93 raames on järgmised ühendid loetud eritähelepanu vajavateks ühenditeks, mida tuleb hinnata vastavalt komisjoni määrustele (EÜ) nr 1179/94 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 2364/2000, ⁽³⁾ milles käsitletakse määruuses (EMÜ) nr 793/93 ettenähtud eritähelepanu vajavate ainete esimest ja neljandat nimekirja:

— trikloroetüleen;

— benseen;

— 2-metoksü-2-metüülbutaan (TAME).

- (2) Kõnealuste määrustega referendiks määratud liikmesriigid on lõpetanud asjaomastest kemikaalidest inimesele ja keskkonnale tuleneva ohu hindamise vastavalt komisjoni 28. juuni 1994. aasta määrusele (EÜ) nr 1488/94, milles kehtestatakse registreeritud kemikaalide poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava ohtlikkuse hindamise põhimõtted vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 793/93, ⁽⁴⁾ ja on soovitanud strateegia ohu vähendamiseks.

- (3) Toksilisuse, ökotoksilisuse ja keskkonna teaduskomiteega (SCTEE) ning tervise- ja keskkonnariskide teaduskomiteega (SCHER) on konsulteeritud ja komiteed on esitanud arvamuse referentide tehtud ohuhindamise kohta. Kõnealused arvamused on avaldatud teaduskomiteede veebilehel.

- (4) Ohuhindamise ja ohu piiramise strateegia kohta saadud täiendavad tulemused on esitatud asjaomases komisjoni teatises. ⁽⁵⁾

- (5) Kõnealuse hindamise põhjal on asjakohane soovitada teatavaid ohu vähendamise meetmeid teatavate ainete puhul.

⁽¹⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 131, 26.5.1994, lk 3.

⁽³⁾ EÜT L 273, 26.10.2000, lk 5.

⁽⁴⁾ EÜT L 161, 29.6.1994, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT C 157, 21.6.2008, lk 1.

- (6) Töötajatele soovitatud ohu vähendamise meetmeid tuleks vaadelda töötajate kaitse õigusaktide raames, mida käsitletakse sobiva raamistikuna kõnealustest ainetest lähtuva ohu piiramiseks vajaliku määran.
- (7) Käesoleva soovitusena ette nähtud meetmed on kooskõlas määruse (EMÜ) nr 793/93 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,
4. Lubade andmise ja järelevalve hõlbustamiseks direktiivi 2008/1/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) alusel tuleks benseeni võtta prima võimaliku tehnika suuniste väljatöötamise kavasse.
5. Riigi eeskirjadega tuleks vajaduse korral piirata tööstuslikes reoveepuhastites kasutatavate mikroorganismide kokku puudet ainega, et mikroorganisme ja keskkonda ei ähvardaks oht.

SOOVITAB JÄRGMIST:

1. JAGU

TRIKLOROETÜLEEN

(CASI nr 79-01-6; EINECSI nr 201-167-4)

Töötajaid ähvardava ohu vähendamise meetmed (1)

1. Tuleks arvesse võtta vabatahtlikku kokkulepet, mille on sõlminud Euroopas asuvaid kõnealuse aine tootjaid ja müüjaid esindav Euroopa klooritud lahustite ühendus ning tarbijad, ning millega kõnealuse aine müük on piiratud üksnes selliste tarbijatega, kes järgivad hartat, mis käsitleb trikloroetüleeni ohutut kasutamist metallide puhastamiseks. Hartaga nõutakse, et tarbijad võivad kasutada trikloroetüleeni metallide puhastamiseks ainult hermeetilistes või suletud süsteemides vastavalt Euroopa standardi EN 12921 4. osas esitatud määratlusele, ning selle nõude täitmist jälgib kolmas osaline.

2. JAGU

BENSEEN

(CASI nr 71-43-2; EINECSI nr 200-753-7)

Keskkonnohtlikkuse vähendamise meetmed (2, 3, 4, 5)

2. Benseeni tootmis- ja/või töötlemiskohtades reoveepuhastusseadmeid ähvardava võimaliku ohu kõrvaldamiseks soovatakse järgmist, et asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused kehtestavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/1/EÜ⁽¹⁾ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) alusel benseeni kohta väljaantavates lubades tingimused, heitkoguste piirväärtused või samaväärsed parameetrid või tehnikameetmed, et kõnealust ainet kasutataks vastavalt parimale võimalikule tehnikale, võttes arvesse asjaomaste käitiste tehnilisi näitajaid, geograafilist asukohta ja kohalikke keskkonnatingimusi.
3. Liikmesriigid peaksid hoolikalt jälgima benseenialase prima võimaliku tehnika rakendamist ja teatama komisjonile parimat võimalikku tehnikat käsitleva teabevahetuse raames kõigist olulistest muudatustest.

3. JAGU

2-METOKSÜ-2-METÜÜLBUTAAN (TAME)

(CASI nr 994-05-8; EINECSI nr 213-611-4)

Keskkonnohtlikkuse vähendamise meetmed (6-11)

6. Ühenduse praeguse õigustiku⁽²⁾ üks tähtsamaid eesmärgi on põhjavee igasuguse inimtekkelise reostuse, kaasa arvatud TAMEga, ärahoidmine. Seepärast soovatakse vajaduse korral seireprogrammide käivitamist, et avastada varakult TAME sattumine põhjavette.
7. Lisaks soovatakse bensiinijaamade maa-aluste tankide ja müügiseadmete ehitamisel ja kasutamisel laialdaselt kasutada parimat võimalikku tehnikat. Liikmesriigid peaksid seoses sellega kaaluma kohustuslike nõuete kehtestamist eelkõige kõigi selliste bensiinijaamade jaoks, mis asuvad põhjaveetoiteladel.
8. Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused peaksid esitama direktiivi 2008/1/EÜ alusel TAME kohta väljaantavates lubades tingimused, heite piirväärtused või samaväärsed parameetrid või tehnikameetmed, et kõnealustes käitistes töötataks vastavalt parimale võimalikule tehnikale, võttes arvesse kõnealuste ettevõtete tehnilisi näitajaid, geograafilist asukohta ja kohalikke keskkonnatingimusi.
9. Liikmesriigid peaksid hoolikalt jälgima TAME-alase prima võimaliku tehnika rakendamist ja teatama komisjonile parima võimaliku tehnika alase teabevahetuse raames kõigist olulistest muudatustest.
10. Kohalikke heiteid pinnavette tuleks vajaduse korral piirata riiklike eeskirjadega, millega tagatakse, et keskkonda ei ähvarda oht.
11. Põhjavee kaitsmiseks ettenähtud ohuvähendusmeetmeid loetakse piisavaks, et hoida ära inimesi keskkonna kaudu ähvardav oht.

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2008, lk 8.⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).

4. JAGU

ADRESSAADID

12. Käesolev soovitus on suunatud kõigile sektoritele, kus tegeldakse kõnealuste ainete impordi, tootmise, transpordi, säilitamise, valmistiseks kokkusegamise või muu töötlemise, kasutamise, lõppladustamise või taaskasutusse võtmisega, ja liikmesriikidele.

Brüssel, 30. mai 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Stavros DIMAS

KOMISJONI SOOVITUS,

30. mai 2008,

ohu vähendamise meetmete kohta järgmiste ainete puhul: 2,3-epoksüpropüültrimetüülammooniumkloriid (EPTAC), (3-kloro-2-hüdroksüpropüül)trimetüülammooniumkloriid (CHPTAC) ja heksaklorotsüklopentadien

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 2316 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/472/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 23. märtsi 1993. aasta määrust (EMÜ) nr 793/93 olemasolevate ainete ohtlikkuse hindamise ja kontrolli kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

(1) Määruse (EMÜ) nr 793/93 raames on järgmised ühendid loetud eritähelpanu vajavateks ühenditeks, mida tuleb hinnata vastavalt komisjoni määrustele (EÜ) nr 143/97 ⁽²⁾ ja (EÜ) nr 2364/2000, ⁽³⁾ milles käsitletakse määruse (EMÜ) nr 793/93 kohaselt eritähelpanu vajavate ainete kolmandat ja neljandat nimekirja.

— 2,3-epoksüpropüültrimetüülammooniumkloriid (EPTAC);

— (3-kloro-2-hüdroksüpropüül)trimetüülammooniumkloriid (CHPTAC);

— heksaklorotsüklopentadien.

(2) Kõnealuste määrustega referendiks määratud liikmesriigid on lõpetanud asjaomastest ainetest inimesele ja keskkonnale tuleneva ohu hindamise vastavalt komisjoni 28. juuni 1994. aasta määrusele (EÜ) nr 1488/94, milles kehtestatakse registreeritud kemikaalide poolt inimesele ja keskkonnale põhjustatava ohtlikkuse hindamise põhimõtted vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 793/93, ⁽⁴⁾ ja on soovitanud strateegia ohu vähendamiseks.

(3) Tervise- ja keskkonnariskide teaduskomiteega (SCHER) on konsulteeritud ja komitee on esitanud arvamused referentide läbiviidud ohuhindamise kohta. Kõnealused arvamused on avaldatud teaduskomitee veebilehel.

(4) Ohuhindamise ja ohu piiramise strateegia kohta saadud täiendavad tulemused on esitatud asjaomases komisjoni teatises. ⁽⁵⁾

(5) Kõnealuse hindamise põhjal on asjakohane soovitada teatavaid ohu vähendamise meetmeid teatavate ainete puhul. Konkreetset nimekirja kandmata ainete kohta ei ole käesoleva soovitusel adressaatidele esitatud soovitusi.

(6) Töötajatele soovitatud ohu vähendamise meetmeid tuleks vaadelda töötajate kaitse õigusaktide raames, mida käsitletakse sobiva raamistikuna kõnealustest ainetest lähtuva ohu piiramiseks vajaliku määran.

(7) Käesoleva soovitusel ette nähtud meetmed on kooskõlas määruse (EMÜ) nr 793/93 artikli 15 lõike 1 alusel loodud komitee arvamusega,

SOOVITAB JÄRGMIST:

1. JAGU

2,3-EPOKSÜPROPÜÜLTRIMETÜÜLAMMOONIUMKLORIID (EPTAC)

(CASI nr 3033-77-0; Eincesi nr 221-221-0)

Töötajaid (1) ja keskkonda (2) ähvardava ohu vähendamise meetmed

1. Ettevõtjad, kes kasutavad tootmises ja tärklise katioonimisel katiooniva vahendina EPTAC-d, peaksid arvestama kõiki asjaomase sektori juhiseid, mis on riigi tasandil välja töötatud praktiliste mittekohustuslike suuniste põhjal, mille on koostanud komisjon vastavalt nõukogu direktiivi 98/24/EÜ ⁽⁶⁾ (nn keemiliste mõjurite direktiiv) artikli 12 lõikele 2.

⁽¹⁾ EÜT L 84, 5.4.1993, lk 1. Määrust on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 25, 28.1.1997, lk 13.

⁽³⁾ EÜT L 273, 26.10.2000, lk 5.

⁽⁴⁾ EÜT L 161, 29.6.1994, lk 3.

⁽⁵⁾ ELT C 157, 21.6.2008, lk 10.

⁽⁶⁾ EÜT L 131, 5.5.1998, lk 11. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2007/30/EÜ (ELT L 165, 27.6.2007, lk 21).

2. EPTAC kohalikke heiteid keskkonda tuleks vajadusel piirata riiklike eeskirjadega, millega tagatakse, et keskkonda ei ähvardaks oht.

2. JAGU

**(3-KLORO-2-HÜDROKSÜPROPÜÜL)TRIMETÜÜLAMMOONIUMKLORIID
(CHPTAC)**

(CASI nr 3327-22-8; Einesci nr 222-048-3)

**Töötajaid (3) ja keskkonda (3) ähvardava ohu vähendamise
meetmed**

3. Ettevõtjad, kes kasutavad tärkliste katioonimisel katiooniva vahendina CHPTAC-d, peaksid arvestama kõiki asjaomase sektori juhiseid, mis on riigi tasandil välja töötatud praktiliste mittekohustuslike suuniste põhjal, mille on koostanud komisjon vastavalt direktiivi 98/24/EÜ artikli 12 lõikele 2.

4. CHPTAC kohalikke heiteid keskkonda tuleks vajadusel piirata riiklike eeskirjadega, millega tagatakse, et keskkonda ei ähvardaks oht.

3. JAGU

ADRESSAADID

5. Käesolev soovitus on suunatud kõigile sektoritele, kus tegeldakse kõnealuste ainete impordi, tootmise, transpordi, säilitamise, valmistiseks kokkusegamise või muu töötlemise, kasutamise, lõppladustamise või taaskasutusse võtmisega, ja liikmesriikidele.

Brüssel, 30. mai 2008

*Komisjoni nimel
komisjoni liige
Stavros DIMAS*

KOMISJONI SOOVITUS,**5. juuni 2008,****kutseliste audiitorite ja audiitorühingute tsiviilvastutuse piiramise kohta**

(teatavaks tehtud numbri K(2008) 2274 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2008/473/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 211 teist taanet,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiviga 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ, ⁽¹⁾ on ette nähtud kohustuslikule auditile esitatavate nõuete minimaalne ühtlustamine. Vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 31 peab komisjon esitama aruande vastutust käsitlevate riigiseste eeskirjade mõju kohta kohustuslikele audititele Euroopa kapitaliturgudel ning kutseliste audiitorite ja audiitorühingute kindlustustingimuste kohta ning kui ta leiab selle olevat asjakohase, siis esitama soovitusi.

(2) Kapitaliturgude sujuvaks toimimiseks on vaja jätkusuutlikku auditeerimisvõimekust ja audiitoriteenuste konkurentsivõimelist turgu, kus on piisaval hulgal audiitorühinguid, kes suudavad teha ja on valmis tegema nende äriühingute kohustuslike auditeid, kelle väärtpaberitega on lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul. Äriühingute turukapitalisatsiooni suurenev volatiilsus on aga toonud kaasa palju suurema vastutusriski, samal ajal kui kindlustuskatte kättesaadavus niisuguste audititega seotud riskide vastu on muutunud järjest piiratumaks.

(3) Kuna piiramatu solidaarvastutus võib heidutada audiitorühinguid ja nende võrgustikke sisenemast ühenduse börsil noteeritud äriühingute rahvusvahelisele auditorteenuste turule, on vähe tõenäoline selliste uute audiitorühingute võrgustike teke, kes suudaksid teha asjaomaste äriühingute kohustuslike auditeid.

(4) Seetõttu tuleks piirata börsil noteeritud äriühingute kohustuslike auditeid tegevate audiitorite ja audiitor-

ühingute, k.a kontsernide vastutust. Audiitori kutsekohustuste tahtliku rikkumise juhtudel ei ole vastutuse piiramine siiski õigustatud ega tohiks neil juhtudel kehtida. Samuti ei tohiks selline piiramine mõjutada kahjukannatanu õigust saada õiglast hüvitist.

(5) Arvestades märkimisväärseid erinevusi tsiviilvastutust käsitlevate riigiseste õigusnormide vahel, on praeguses etapis asjakohane anda igale liikmesriigile võimalus valida vastutuse piiramiseks meetod, mida ta peab oma tsiviilvastutuse normide jaoks sobivaimaks.

(6) Seetõttu peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada riigiseste õigusnormidega audiitorite vastutuse ülempiir. Teise variandina peaks liikmesriikidel olema võimalik kehtestada siseriiklikes õigusnormides proportsionaalne vastutuse süsteem, mille kohaselt oleksid kutselised audiitorid ja audiitorühingud vastutavad ainult enda tekitatud kahju ulatuses, jagamata solidaarvastutust kolmandate isikutega. Liikmesriikides, kus kutseliste audiitorite vastu saab nõudeid esitada ainult auditeeritud äriühing ja mitte üksikaktsionärid ega kolmandad isikud, peaks liikmesriik võimaldama äriühingul, tema aktsionäridel ja audiitoril kindlaks määrata audiitori vastutuse ülempiiri, rakendades piisavaid tagatisi auditeeritava äriühingu investorite jaoks,

SOOVITAB JÄRGMIST:

Sisu

1. Käesolevas soovituses käsitletakse nende audiitorite ja audiitorühingute tsiviilvastutust, kes teevad konsolideeritud või aastaaruannete kohustuslikku auditit liikmesriigis registreeritud äriühingutele, mille väärtpaberitega on lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul.

Vastutuse piiramine

2. Audiitorite ja audiitorühingute kutsekohustuste rikkumisest tulenevat tsiviilvastutust tuleks piirata, v.a kui audiitor või audiitorühing on oma kohustusi rikkunud tahtlikult.

⁽¹⁾ ELT L 157, 9.6.2006, lk 87. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2008/30/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 53).

3. Vastutuse piiramist tuleks kohaldada auditeeritud äriühingu ja kolmandate isikute suhtes, kellel on liikmesriigi õiguse kohaselt hüvitist nõude esitamise õigus.

4. Tsiivilvastutuse piiramine ei tohiks mõjutada kahju kannatanule õiglase hüvitise maksmist.

Vastutuse piiramise meetodid

5. Liikmesriigid peaksid võtma meetmeid vastutuse piiramiseks. Selleks soovitatakse kasutada üht või mitut järgmistest konkreetsetest meetoditest:

a) maksimaalse rahasumma või selle arvutamise valemi kehtestamine;

b) põhimõtete kehtestamine, mille alusel kutseline audiitor või audiitorühing ei vastuta nõude esitaja kantud kahju eest enda tekitatud kahju osat suuremas ulatuses ega ole seega mõne teise õigusriikjaga solidaarselt vastutav;

c) säte, mis lubab igal auditeeritaval äriühingul ja kutselisel audiitoril või audiitorühingul määrata kahju ülempiir kindlaks lepingus.

6. Kui vastutust piiratakse lepingus, nagu on osutatud punkti 5 alapunktis c, peaksid liikmesriigid tagama, et täidetud oleksid kõik järgmised tingimused:

a) lepingu saab vaidlustada kohtus;

b) auditeeritava äriühingu puhul otsustavad vastutuse piiramise üle kollektiivselt nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ⁽¹⁾ artiklis 50b või kontserni auditi puhul nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ⁽²⁾ artiklis 36a nimetatud haldus-, juhtimis- ja järelevalveorganid, ning tehtud otsuse kiidavad heaks auditeeritava äriühingu aktsionärid;

c) vastutuse ülempiir ja selle muudatused avaldatakse auditeeritud äriühingu raamatupidamisaruande lisades.

7. Enne punkti 5. alapunktides a, b või c kirjeldatud meetodit või mis tahes muud punktidele 2, 3 ja 4 vastavat vastutuse piiramise meetodit rakendavate meetmete vastuvõtmist peaks liikmesriik võtma arvesse finantsturgudele ja investoritele ning börsil noteeritud äriühingute kohustuslike auditite turule juurdepääsu tingimustele avaldatavat mõju, samuti mõju auditite kvaliteedile ning riskide ja auditeeritavate äriühingute kindlustamisele.

Järelmeetmed

8. Liikmesriike kutsutakse üles teatama komisjonile 5. juuniks 2010 käesoleva soovitusel alusel võetud meetmetest.

Adressaadid

9. Käesolev soovitus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 5. juuni 2008

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Charlie McCREEVY

⁽¹⁾ EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/46/EÜ (ELT L 224, 16.8.2006, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/99/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 137).